

دە برۆ، سەگى ئازام، دە برۆ!

ئىپىستىمۆلۆگىيە لايىھىسى ئاروونى تىكىست

دە برۆ، سەگی ئازام، دە برۆ!

ئىپستيمۆلۆگىيە لايەنى ناروونى تىكىست

فەرھاد شاكەلى

دەزگای چاپ و بلاکردنەوہی ئاراس

هەولتەر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترونی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینتهرنیت www.araspublishers.com
ته‌له‌فون: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

فه‌ره‌اد شاکه‌لی
ده برۆ، سه‌گی ئازام، ده برۆ!
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١١١٧
چاپی په‌که‌م ٢٠١١
تیریت: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ٤٧٢ - ٢٠١١
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌ موته‌قییان

بۆ كاك خهبات عارفي هاوريم؛
هر كاتيك دوو به دوو دادهنيشين،
شيخ رهزاي تالهباني دهبيته كهسي ستيهه.

۱

شاعیرانی کلاسیکی کورد، له پلهی جیاوازدا، ههولیان داوه زمان له ئاستیکی هونهیری بهرزدا به کار بهن، نهک تهنیا وهک کهرستهیهکی دهیرین و تیگه یاندن، بهلکه وهک ئافه ریدهیهکی جوان و وردیش که ههم وهگه رخستنی و ههم تیگه یشتنی بنه ماکانی، هوشیارییهکی دهویت له سهرووی هوشیاریی ئاساییه وه بیت. مه لای جهزیری ریچکهی شاعیرانی فارس دهگریت، وهک حافز و جامی. له جیی ئه وهی تاکه تاکه ی وشه بکاته "لوغز" و سهری خوینهری پی گیز بکات، یا هوشیاریی خوینهری پی بییویت، ئه و بابته تیک دهکاته ناوه روکی یارییه هونه ریه که ی، که له سه ر بنه مایه کی مه نتیقی هه لچنراوه. به لام ئه و هاوکی شه مه نتیقییه ی له شیعره که دا ده بیته گری، مه نتیقی پیچه وانیه تیگه یشتنی باوه، مه نتیقی که ده بی تو بو شیکردنه وهی، په نا ببه یته بهر هه ندی بنه مای تازه، که رهنگه بتوانین ناویان بنین "دژمه نتیق." جهزیری له قه سیده یه کی ناوداریدا ده فهرموویت:

مه ی نه نوشی شیخی سه نعانئ غه له ط

ئه و نه چوو نیف ئه رمه نستانی غه له ط

هەر له سه ره تاوه دهتخاته بهردهم دوورپيانىكى نائاسايى. ئەگەر پیت وایه شیخ و سۆفیهى گهرهى وهك شیخی سهنعان (خانى دهلی په نجا جار حه جى کردوه) نابى و ناکرى مهى بنۆشیت و له پیناوى كچى گاوردا بچیت بۆ ئهرمه نستان، ئیدی دهبى واز له خویندنه وهى شيعره كه بهینیت. ئەگەر بتهوئى بهردهوام بیت، دهبى تۆ دهستبهردارى مهنتىقى باو ببیت و بیر و هۆشت به شیوهیهى دیکه و جیاواز به کار بهینیت. جهزیری چاوه رپى تۆ ناکات، بزانی برپارى چیت داوه. ئەو وهرامى خوئى پدیه و به پى بیرى كیش دایریشتوووه كه تهنانهت له گهڵ بنه ماكانى دینى ئاسايى و شه ریه تیشدا ناگونجیت. لیره دایه كه ته سه ووف دیت به هانای مروقى بیدهسته لات و پدیه ست و ناتواناوه.

ئهمه دى خانى، وهك جهزیری، دژى مهنتىقى رۆژانه و باو راده وهستیت، به لام خانى دهتخاته ناو گىژاوىكى فهلسه فیه وه كه لیدهر چوونى په له قازیه كه زۆرى دهویت. یه كه مین جار كه تاجدین و مه م چاویان به ستى و زین ده كه ویت، ئەوان كچن و ئەمان كور، چونكه ئەوان جلی كچانه یان پۆشیوه و ئەمانیش جلی كورانه. دهى كه واته چۆن عاشقى یه كدى دهبن؟ خو ناکرى بلین هەر چواریان هاو جنسباز (هاو جنس خواز - هۆمۆسېكچوال) بوون. تاجدین و مه م دهیانزانی خوئان كورن، ئەى بۆچی حه زیان له دوو كور كرد؟ ستى و زینیش دهیانزانی خوئان كچن، كه چى حه زیش له دوو كچ دهكهن. خانى یارى به تاكه وشهیش دهكات. یارییه كانی سه رنجرا كیش و جوانیشن. له ههردوو باره كه دا، چ به كار هینانى

دژمه نتيق و چ ورده كاربييه كانى سيمانتيكى وشه، خوینەر ناچار
دهبیت له بازنهى تیگه یشتنى باوى مهنتیق و زمان بچیته دره وه.
نالى هندی جار له جهزیری و خانیش نه ولاوهرتر دهچیت. كی
نه وندهى ماموستا مهسعوود محمه د لایه نی نیستی تیكى و
زمانه وانى شیعره كانى نالى ناسیوه و شی کردووه ته وه؟
جاریکیان کتیبی "چه پکیک له گولزاری نالی" ی ماموستا
مهسعوودم دهخوینده وه (نازانم چه ندهمین جار بوو دهخوینده وه)،
له شوینیکدا نه م بهیته ی نالی شی دهکاته وه:

نالی به داوه شه عری دهقیقی خه یالی شیعر

بو نه و کسه ی که شاعیره سه د داوی نایه وه

له پر وام هست کرد که سه رباری لیكدانه وه كانى ماموستا
مهسعوود، نه بهیته لیكدانه وه ی دیکه ییش ه لده گریت.

شیخ رهزای تاله بانى سهروسه ودایه کی باشی له گه ل ورده کاربی
زمانه وانیدا هیه، به لام به شیوه یه کی جیاواز و له پله یه کی دیکه دا.
نه نایه وی لوغزه كانى هینده داخر او بن که به هیچ که سییک
نه کرینه وه، به لکه خو ی چمکیکی وشه نادیاره که ت بو درده خات بو
نه وه ی زووتر ری ببهیته سه ری. منیش بینیومه و دنایام تویش
بینیوته: مندال جاروبار به جوړیک خو ی دهشاریته وه که
باوکودایک، یا خوشکوبرا، یا که سانیک که وازی له گه ل دهکن، به
ناسانى بیدوزنه وه. نیتر به م شیوه یه یارییه که چه نده باره ده بیته وه.
شیخ رهزایش وها دهکات. نه و که دیت وشه كانى که ره م (واته

به خشندهیی) و کهره (نقیشک) و کهر (گویدریژ) له چوارینیځدا کۆ دهکاتهوه، زۆری به لاوه گرنگه تۆ ههله نهکهیت و له پری دهرنهچیت و راسته و راست لهوه بگهیت که کاتی ئهوه دهلی (مهمنوونی ئهوه کهرم)، تهنیا مهبهستی مامه شیخ سألحه. شیخ رهزا هینده سافیلکه نییه نه زانیت (کهره) به شیوهیهکی راست گهردان بکات و بلیت (ئهوه که رهیه)، به لام یارییه که ئهوه خۆگیلکردنه ی پئویسته.

ههر ئهوه وشهیی (کهره) له شیعریکی دیکهیشدا دهبیته بابتهی ئالۆزاندنی زمان، به لام به شیوهیهکی سادهتر لهوه شیعرهیی پیشوو:

بۆ کهری ئیعلانی ههری کرد له گهلمان شیخ هسهن
سهیری کهن، یاران، چ گو به ندیکی گیرا ئهوه که ره!

لیردها هیندهی زمان دهبیته کرۆکی لایهنی ناروون و مهعنا ی شاراره، ئهوهندهیش و پهنگه له وهیش زیاتر مهنتیق نهخشی ههیه، به لام مهنتیقیک که به رووالهت به زیانی ههزهتی شیخ رهزا خۆی دهشکیتهوه. ئهوه دهیهویت دۆراو بیت، دهیهویت تۆ ههست به سههرکهوتن بکهیت، به لام راستیه که هی ئهوهیه بهوه دۆرانه رووالهتییه شیخ یارییه که دهباتهوه.

له زۆر شیعرهیی دیکهیشیدا شیخ رهزا ئهوه جهۆره دۆرانه رووالهتیانه دووباره دهکاتهوه له پیناوی سههرکهوتنیځدا که تۆزیک دواتر دیت. سههرکهوتنه که هی شیخ رهزا پئوهسته به وردکردنهوه و لیځدانه وهیهکی زمانهوانیهوه، که زۆریش قوول و پێچهلپێچ نییه.

٢

لايهنى ناروونى تىكست هميشه به هۆى بيريكى فەلسەفییەوه يا به هۆى فرەتوویژی وشەیه‌که‌وه روو نادات [فرەتوویژ: Multilayered]، به‌لکه جارى وا ههیه ریزمان ده‌بیتە هۆى ناروونى. کارى ریزمان ریکخستن و روونکردنەوهى بنه‌ماکانى زمانه، نه‌ک ئالۆزکردنى، به‌لام ئه‌وه‌يش روو ده‌دات که هه‌ر به هۆى ریزمانه‌وه يا يه‌کێک له بنه‌ماکانى ریزمانه‌وه، رسته‌یه‌ک پتووستى به روونکردنەوهى پتر ده‌بیت بۆ ئه‌وهى خوینەر يا گوێگر تى بگات.

له زمانى کوردیدا راناوى که‌سه‌کیى سێیه‌م که‌سى تاک، جاروبار گرفتیک دروست ده‌کات، ئه‌گه‌ر که‌سانى کارا دوو سێیه‌م که‌س يا زیاتریش بن، چونکه تۆ نازانیت باسى کام سێیه‌م که‌س ده‌کریت. له‌م یه‌ک دوو مانگه‌ى دوايیدا ده‌رسى تىکستى کلاسیکی کوردیم به خویندکارانى به‌شى کوردیى زانستگه‌ى ئوپسالا ده‌گوتەوه. جاریک نمونه‌یه‌کی ئینجیلمان ده‌خویند، ئینجیلی مارکوس، که له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ى بیسته‌مدا ته‌رجه‌مه‌ى کوردی کراوه. برگه‌یه‌کمان تووش بوو، وه‌ها بوو: "وه که به قه‌راغی

به‌حری جه‌لیلیدا ده‌رۆی: شه‌معوون و ئەندریاس برای شه‌معوونی دی که تۆریان ده به‌حری داوئشت". لی‌ردها دوو جار ناوی شه‌معوون هینراوه، بۆ ئەوهی خوینەر بزائیت ئەو ئەندریاسه‌ی مه‌سیح بینوییه‌تی برای شه‌معوونه نه‌ک برای مه‌سیح خۆی. ئەمه له زمانیکی وه‌ک زمانی سویدیدا زۆر به ئاسانی چاره‌سه‌ر ده‌کریت چونکه راناوی خاوه‌نیتی بۆ سییه‌م که‌سی کارا و سییه‌م که‌سی به‌رکاری راسته‌وخۆ (ئە‌کووزاتیف: Accusative) و به‌رکاری ناراسته‌وخۆ (داتیف: Dative) جیاوازن. له سویدییه‌که‌دا نووسراوه: "سیمۆن و ئەندریاسی برای بینی". هەر له‌و سالانه‌دا ئینجیل ته‌رجه‌مه‌ کراوته زاراوای کرمانجییش. وه‌رگی‌ری کرمانجییه‌که‌یش بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی ناروونی، په‌نای بردووته به‌ر دووباره‌کردنه‌وه‌ی ناوی شه‌معوون: "گاڤا ب هیشییا به‌حرا جه‌لیلی دگه‌رییا، دیت کو سه‌معوون و ئەندراوسی برای سه‌معوون تۆر ده‌افیتنه به‌حری".

هەر له‌و به‌شه‌ی ئینجیلدا نووسراوه: "وه‌ خه‌سووی شه‌معوون به‌ نۆبه‌تی که‌وتبوو. وه‌ زوو خه‌به‌ریان له‌وی به‌ وی دا". کۆ له‌باره‌ی کتیه‌وه‌ ئاگادار کراوته‌وه‌؟ ناتوانین بزانی. دیاره‌ وه‌رگی‌ره‌که‌ی ئینجیلیش نه‌یتوانیوه‌ ئەم ناروونیه‌ چاره‌سه‌ر بکات. به‌لام که‌ ته‌رجه‌مه‌ی سویدی یا ئینگلیزی ده‌خوینینه‌وه‌، تیده‌گه‌ین مه‌سیحیان ئاگادار کردووه‌ که‌ خه‌سووی شه‌معوون تایی هه‌یه‌ و له‌ جیگه‌دا که‌وتووه‌.

سووره‌تی یوسوف له‌ قورئانی پیرۆزدا یه‌کیکه‌ له‌و سووره‌تانه‌ی

که هرگیز له خویندنهوه و بیستنی تیر نابم. ئایهتی سهدهمینی سوورهتی یوسوف دهفرموویت: "ورفع أبویه علی العرش وخرؤا له سجدا..." ههژار وههای کردووه به کوردی: "دای و بابی وه بان تهختهوه نیشانده و ههموویان کرنووشیان بۆ کرد." من پهنگه ئهوه ئایهتهم سهده جار گوئی لی بوو بیت یا خویند بیتهوه، به لام ههگیز بۆم نهدهچوووه سهه یهک. ناروونیه کههیش له وهوه هاتبوو، من وام بیر دهکردهوه یوسوف خویشی، که له و کاته دا عهزیزی میسر بوو، له سهه تهخت دانیشتوووه. که واته چۆن باوکودایکی خوئی بهرز کردهوه و له سهه تهخت داینیشاندن؟ ئه ی ئه گهر ئهوانه ی کرنووشیان کردووه (یا بردووه!) براکاتی یوسوفن، بۆچی ناگوتری کرنووشیان بۆ ههرسییان، یوسوف و باوکودایکی، کرد؟ ئه مسال که یه کهم جار فیلمی یوسوفم بینی، ناروونیه ئهوه ئایهتهم، تا رادهیهک، بۆ روون بووهوه.

لایه نیکی ریزمانی کوردی که ده بیته هۆی ناروونی، ئه وهیه که پیی دهگوتری ئیرگاتیف [Ergative]. له کوردی کرمانجیدا ئیرگاتیف کار دهکاته سهه ناو و راناویش، به لام له کوردی ناوه ندیدا ته نیا کار دهکاته سهه راناو. تو که ده ئی: "بۆت هینام" یا "بۆم هینایت"، به راستی بۆ که سیکی ناکورد، به تایبهت ئه گهر شاره زای ریزمان نه بیت، هه لاواردنی ئه م دووه یه کجار سهخته. ئیرگاتیف له کوردی کرمانجیدا یه کجار له وهیش ئالۆزتره، تا ئهوه رادهیه ی که زۆر کوردی باکوور ده ناسم نازانن ئهوه رستانه ی ئیرگاتیفیان تی ده که ویت، به کار بهین.

رېنووېسيش، وهك رېزمان، هه نديچار ده بېته هوی شيواندنی
ناوه پړوکی وشه و رسته. ئەگەر يه کيک کات و هه وه سی ئەوهی
هه بېت ته ماشای رۆژنامه و گوڤاره کوردییه کان بکات، دلنایام له
هر تاکه ژماره یه کدا سه دان هه لهی رېنوووس ده دۆزیته وه،
هه نديکیان هینده گه وره و ناقولان که ده بنه هوی ئاوه ژووکردنه وهی
مه به ست و ناوه پړوکی نووسینه که. پۆستپۆزیسیۆنی (دا)، هه ر بۆ
نموونه ئەمه باس ده کهم، که به دواي پریپۆزیسیۆنی (له) دا دیت،
یه کيک له هه له سه يرانه که چاپه مه نیی کوردی و به شی هه ره
زۆری نووسه رانی کورد به ده ستیه وه داماون. له و جیگه یه دا که
ده بی به کاری بهین و بینووسن، ناینووسن، که چی له و جییه دا که
پيويست نییه و نابی به کار ببری، به کاری ده بن. پيوه
نووسانن یا به جیا نووسینیش ده توانیت مه عنای رسته له
بنه رته وه بگۆریت. له م دوو رسته یه ورد به ره وه:

۱- به م سه رمایه ده ستکیشته له ده ستدا بیت چاکتره.

۲- ئەگەر پاره که ت له ده ست دا بېت، تازه ناتوانیت هیچ بکريت.

به شیکی زۆری ئەم باب ته تانه ی لیره دا با سم کردوون، لایه نی
ته کنیکی نووسین، که رهنگه بکريت له بواریکی زمانه وانیدا
باشتر لایان بکۆلریته وه، ئەگه رچی لایه نی ته کنیکی و لایه نی
مه نتيقی زمانه وانی و مه نتيقی فه لسه فیی نووسین هینده له یه که وه
نزیکن و تیکه لاون که جیا کردنه وه یان کاری کردن نییه. لای
شاعیرانی سوڤی هه ستی ئیستییتیکی هینده به رز و مشتومالکراو
و په رداخته، که سنووریک له نیوان میتافۆره زمانکرده کان و

بیره‌کانی سهر به رۆحدا نابینن. شیخ مه‌حموودی شه‌بوسته‌ری
(۱۲۵۰-؟-۱۳۲۰؟)، نووسه‌ری (گلشن راز: گولشه‌نی راز)
ده‌فه‌رموویت:

لفظ چون وکر است و معنی طایر است

جسم جوی و روح آب سایر است

هه‌ر به‌ره‌مه‌یکی شاعیرانی سوّفی وه‌ر‌ب‌گ‌ریت، سه‌دان مرواریی
دره‌وشاوه و بریسکه‌داری هونه‌ر و جوانی و به‌رامه و رازی تیدا
ده‌دۆزیته‌وه. ره‌نگه (شه‌ته‌حییات یا شه‌تحییات)ی سوّفییه‌کان
نموونه‌ی هه‌ره به‌رزی تیکستی ناروون بن، به‌لام ناروونییه‌کی
پراوپر له‌مه‌عنا و هۆش و هه‌ست و بیرکردنه‌وه، چونکه به‌زمانی
دل‌نووسراون.

ناروونی هه‌ر ئه‌وه نییه‌ که ناوه‌رۆک یا به‌شیکی بچووکی
ناوه‌رۆک شاراوه بیت و نه‌که‌وویته پیش چاوی یا زه‌ینی خوینهر. من
پیم وایه ئه‌و راستییه‌یش که تیکست به‌ شیوه‌یه‌کی یه‌کتووێژه لیک
بده‌یته‌وه، یا ناچار بیت وای لیک بده‌یته‌وه و توێژه‌کانی دیکه
نه‌بینیت، ئه‌وه‌یش دیسان هه‌ر ناروونییه‌، ئه‌گه‌رچی لیره‌دا
ناروونییه‌که هینده‌ی ده‌ستکردی نووسه‌ره، له‌وه‌یش زیاتر
که‌متوانایی خوینهره له‌وه‌دا که توێژه جیا‌جیا‌کانی میتافۆر، یا
وینه‌ی شیعر، یا هه‌ر بیریکی به‌ وشه‌ دارێژراو بنا‌سیته‌وه و ری
بباته‌ سه‌ریان. نووسه‌ر له‌وه‌ به‌ر‌پ‌رسیار نییه‌ ئه‌گه‌ر خوینهر
نه‌توانیت گریه‌کانی تیکست بکاته‌وه و ئالۆزیه‌کانی تا راده‌ی

تىگە يىشتىن ھەموار بىكات. بەلام خويىنەر كاتىك ئامبازى تىكىستىك دەبىت، ئەو ئەركە ھونەرىيە دەخاتە ئەستۆي خۆي كە ھەموو توانىستە ھۆشەكى و ھونەرى و زمانەوانىيەكانى خۆي بخاتە گەر بۆ ھالىيىون و پەي بردن بە رىگا و كۆپرە رىگاكانى جيوگرافىيە تىكىستەكە. سەرکەوتن و سەرنەكەوتنى خويىنەر لەم ئەركەدا ئەو پاداشتە، يا ئەو سزا، ئىستىتىكىيە كە دەبىتە بەشى. ئەمە رىك ۋەك ئەو خۆشى و شانازىيە وايە كە شاخەوانىك دواي ھەلزان و سەرکەوتن بە شاخىكى رىك و سەخت و بەرزدا ھەستى پى دەكات، يا پىچەوانەكەي. شاخ نە داوا و نە زۆرى لە كەس نەكردوۋە بىت پىيدا ھەلنىت. بەلام كونجكۆلى مروف ھەزى لەو جۆرە سەركىشىيە دەخاتە دل و دەروونەۋە.

لە شىعەرى كلاسكى كوردىدا كەم كەس ھىندەي نالى بە ەشقەۋە دەست بۆ زمان دەبات و كارى لەگەلدا دەكات. مېتافۆرەكانى شىعەرى نالى لەو بابەتەن كە زۆر جار دەكرى بە شىۋەي جۆراۋجۆر لىك بدرىنەۋە. ئەمەيش بەرھەمى بەكارھىنانى مەنتىقىكى قوۋلى زمانەوانىيە، يا بەرھەمى مەنتىقى بەراۋەژوۋە. وشە لە شىعەرى نالىدا، ئافەرىدەيەكى فرەتوۋىزەيە. تۆ ئەگەر دەتەۋى بەھرەي تەۋاۋى لى ۋەربىگىت، دەبى بە يەك لىكدانەۋە، يا بە لىكدانەۋەيەكى يەكتوۋىزە، بەس نەكەيت.

شىعەرىكى نالى ھەيە بەۋە دەست پى دەكات كە دەلى: "نەمردم من ئەگەر ئەم جارە بى تۆ...". ئەمە لە شىعەرى ئاسان و تا رادەيەكىش سادەكانى نالىيە. زۆر بەمان ئەگەرىش

نەمانخویندبیتەوہ ئەوا بە گۆرانی گویمان لی بووہ. دوا بەیتی ئەو
شیعەر دەلیت:

لە حەسرەت سەروی قەددت چاوی نالی

دو[و] جۆگە، بەلکو دوو رووبارە بی تۆ

[لە هیندی چاپدا نووسراوہ: قەددی سەروت]

بەپیی خویندەوہی کۆنی شیعەر دەبی ھەر بەیتکی غەزەل وەک
ھەبوویەکی سەربەخۆ تەماشای بکریت و تەنانەت جیگۆرکیی
بەیتەکانیش کار نەکاتە سەر رایەلەئە شیعەرەکە. بەلام بە
شیکردنەوہیەکی ستروکتورالیستانە، تۆ دەزانیت غەزەل یا قەسیدە
قەوارەپەکی یەگرتووی ھونەرییە و ھەموو جمگەکانی پیکەوہ
بەستراون. لیکدانەوہی رووالەتیانەئە بەیتەکە ئەوہ دەگەیینیت کە
نالی هیندە تاسەئە بالای سەرووئاسای یار دەکات، کە لەبەر
گریان و فرمیسکریشتن، ھەردوو چاوی بوونەتە دوو جۆگە، نەک
ھەر دوو جۆگە، بەلکە دوو رووباریش. ھەتا ئێرە هیچ ناتەواوییەک
لە بەیتەکەدا و لە لیکدانەوہکەدا بە دی ناکریت. بەم
لیکدانەوہیەیش هیچ کەمنرخاندنیکی کارەکەئە نالی نەکراوہ و
تووشی هیچ زۆردارییەکیش نەھاتوہ، چونکە یەکەم خویندەوہی
رووالەتیانە ھەر هیندەئە لە باردایە. بەلام بۆ خویندەریکی
کونجکۆل و بۆ کەسیک توانست و بەھرەئە ھونەری و زمانەوانیی
نالی بناسیت و ھەمیشە بە ترسەوہ لێی نزیک ببیتەوہ، دەبی بە
وردی چاوی بگێریت نەوہک نالی، خۆی گوتەئە، "داوہ شەعر"یکی

وردی بۆمان نابیتتهوه.

له چهند بهیتیکی سهرووتردا کۆمهلی وینهی شیعرى ههن دهکهنه بهر بنه مای مهنتیقیکی تاییهتی، که له یهکه م سهرنجا وا پیدهچیت مهنتیقی ناوهژوو بیت. چونکه له ههر یهکیکیاندا دوو راستی بهرانبهر یهکتر راگیراون که پیچهوانه یهکدین. نالی دهلی:

له لای من با وجودی ناس و نهجناس

کهسی تیدا نییه ئەم شاره بی تۆ

راسته، به تیروانینیکی رووالهتیان، ئەم وینهیه مهنتیقیکی ناوهژووی تیدایه، چونکه لهگهڵ ههبوونی ئەو ههموو خه لکه دا، نالی وا ههست دهکات ئەو شاره چۆلهوانییه و کهسی تیدا نییه. کهس بۆ ئەو ههر یهک کهسه، ئەویش دل بهره، یاره. به لام من بهمه نالیم مهنتیقی ناوهژوو. ئەمه مهنتیقیکه لهگهڵ تهبیعهت و بیرکردنهوهی مرۆفدا گونجاوه و ههر ته نیا نالی نییه که وا بیر دهکاتهوه، له وهیه تۆیش و منیش و کهسیکی نهخویندهواریش ههر وا بیر بکهینهوه. له بهیتیکی دیکه دا دهلی:

له کن تۆ خار و خهس گولزاره بی من

له لای من خهرمه نی گول خاره بی تۆ

لیرهیش ههر ئەو مهنتیقیه دووباره دهبیتتهوه: ئیره که تۆی تیدا نییت، ته نانهت خهرمانی گولیش وهک درک وایه. لای تۆیش، چونکه

خۆت لهوئیت، تهنانهت درک و دالیش دهبنه گول، چونکه تۆ سهرچاوهی جوانی و نهرمی و شینایییت. کهواته وینه شیعییه که له مهنتیقی شهکلی لای نه داوه، ئەگهرچی دوو لایهنی ناکۆک روویان له یهک کردوه.

ئهو هی یه کهم جار له بهیته کهی "بالای سهروئاسای یار و چاوی رووبارئاسای نالی" دا دهخوینریته وه هاوکیشیه کی زۆر ئاسایی و رۆژانهیه، که دهکری له ههر شوینیک و بۆ ههر کهسیک دووباره بیته وه. به لام به لابردنی تووژی یه کهم و گه پان به دوا ی تووژیکی دیکه دا، تووشی داچله کانیک ده بین که کرۆکی هونه ره کهی نالییه. له ژیانی ئاساییدا و به پیتی مهنتیقی ئاسایی، ده بی سهروو، یا ههر دار و شینایی به گشتی، تاسه ی ئاو بکات. به لام له بهیته کهی نالیدا، سهرچاوهی ئاو، که نهک دوو جوگه، به لکه دوو رووباری چاوی نالییه، تاسه باری داری سهروه. له جی ئه وهی دار بۆ دووری ئاو بگرییت، لای نالی، سهرچاوهی ئاوه که بۆ دووری دار دهگرییت. مهنتیقی ئاوه ژوو ئه مهیه. ههر له بهر ئه وهیشه به ئاشکرا بوونی ئه م رازه تووشی داچله کان ده بین. خانمه شاعیری ئه مه ریکی جهین هیرشفیلد ده لیت: "ناچاوه روانکراو دهکری له وشه، سینتاکس، چه مک، وینه ی خه یال یا رهوان بیژیدا روو بدات. داچله کین ئه و دهروازه یه که نوو، تازه، ده بی به ناویدا بروات. ئەگه ر له شیعی کدا شتیک که سانی دیکه داده چله کینیت، کهواته ده بی پیشتر، یه کهم جار، دانه ره کهی داچله کاندیت."

بیگومان نالی زۆر پیش ئیمه، ههر ئه و شه وهی شیعه ره کهی

نووسیو، تووشی داچلهکین بووه . زۆریشی پی خوش بووه ئەو
ناروونییه بو ئیمه به جی بهیلت، بو ئەوهی ئیمهیش، هەر
کیهکمان شیعرهکه دهخوینتتهوه و به دواى دەرگا داخراوهکانیدا
دهگهریت، تووشی ئەو حهپهسانه و ئەو داچلهکینه بپیت.

۳

هه‌لۆیستی هه‌ره ئاسایی لای شیخ رهزای تالهبانی، هه‌لۆیستی ده‌سته‌لاتداری و سه‌ردهستی و شانازی به‌خۆوه‌کردن و خۆگه‌وره‌بینین و ملشکاندن و ته‌فروتووناکردنی به‌رامبه‌ره‌که‌یه‌تی. ئەگه‌رچی من به‌هیچ‌جۆریک ناتوانم ئەم هه‌لۆیستانه‌ به‌دل‌ره‌شی، لووتبه‌رزى یا مله‌ورى دابنیم. هه‌لۆیسته‌کانی شیخ ره‌زا هه‌لۆیستی ئیستیتیکین، هه‌لۆیستی شیعرى و زمانه‌وانین، هه‌لۆیستی هونه‌رى و ره‌وانیژین. ئەو ته‌نیا له‌چوارچۆیه‌ی وشه‌ و رسته‌ و ده‌رپینی هونه‌ریدا خۆی راده‌نیت و هه‌ره‌شه‌ و گوره‌شه‌ ده‌کات. تۆ سه‌رنجی ئەوه‌ بده‌ که‌ شیخ ره‌زا له‌ سه‌رده‌می‌کدا ژیاوه‌، هه‌شتا پالنه‌وانه‌تی تاکه‌که‌سى و ئازایه‌تی و سوارچاکى و شمشیره‌شاندن و ته‌نانه‌ت کوشتن و برین و تالانکردنیش باوى هه‌بووه‌ و به‌شیک بووه‌ له‌ فه‌ره‌نگی پیاوه‌تی له‌ کورده‌واریدا. به‌لام شیخ ره‌زا هه‌رگیز باسى پالنه‌وانه‌تی خۆی ناکات. له‌ هیچ شیعریکدا نه‌هاتوه‌ چیرۆکی شمشیره‌کیشی و گورزه‌شاندن خۆی بگه‌رێته‌وه‌، چونکه‌ چیرۆکی وه‌های نییه‌ و رابوردویه‌کی له‌و چه‌شنه‌ی نه‌بووه‌. ته‌نانه‌ت له‌و شیعره‌یشدا که‌ به‌ هه‌ره‌شه‌وه‌ داواى

بەرخەنئىر لە خزمەكانى خۆى دەكات:

بەرخەنئىرئ گەر نەنئىرئ ھەر كەسى خاوەنمەپە
دئىم بە گژيا دەيدرم، گەر فىلمەسەل شئىرى نەپە

تۆ دەزانى ھەپەشەكەى (فشەگالتە)پە و تەنیا قسەپە، چونكە
ھەر بەيتىكى دواتر زۆر بە سادەپى مەرجهكانى خۆى ديارى
دەكات "تا نەقەومئىت و نەزانن ئەم ھەموو شۆر و شەرە... و بە
ناردنى بەرخىك، گيسكىك، يا بزنىك سازش دەكات. لە
شيعرىكى دىكەيدا داواى خەللات و پاداش دەكات، لە پای ئەو
ھەموو شيعرەى بۆ پەسن و پئداھەلانى عەشیرەتى گوتوون، كە
ديارە راستيش ناكات، لە دوا دئيريشدا ھەپەشەپەكى تەماوى و
ناديار دەكات: "... گەر ھىچ نەنئىرن يا ستار!". مەرجهكەيشى
ھىندە بئىنرخ و كەمباپەخە كە بە ھىچ شىوہپەك لەگەل شان و
شەوكەتى شىخدا ناگونجئىت. خۆيشى دەزانئىت "گەر نەنئىرن" ھىچ
روو نادات و ھىچيش ناقەومئىت. ئەمە ئەو بنەپەتە كۆمەلایەتییەى
كوردەوارپىيە كە دەلئىت "ھەپەشە نپوہى پياوہتییە".

شىخ رەزا خەلكى دىكە دەكاتە پالەوان: شىخ ستار يا عوبئىدى
فیلەتەن يا شىخ محەمەد عەلىى مامى، بەلام خۆى نا. چەكى ھەرە
بەكار و ترسئىنەرى شىخ رەزا "ئالەت" كەكەپەتى، كە پئى واپە
ناوبانگى بە ھەموو لایەكدا بلأو بووہتەوہ و ناسراو و "مەعوود"ە.
ئەو تا ئەو رادەپە شانازى بە ئالەتەكەى خۆپەوہ دەكات، كە وەك
ھىزنىكى سەرپەخۆ دەپبئىت، وەك ھەبوویەكى خاوەن كەسایەتییە

جياواز، نەك وەك بەشىك لە لەشى خۆي. زۆر جار خۆي و ئالەتكەي وەك دوو ھاوپەيمان باس دەكات، ئەگەر چي ھەندىك جار سنوورى ئەم سەربەخۆي و جياوازييە، بۆ بەرژەوھندي خۆي، دەپرووشينيت.

مەبەستى ئەم باسەي من ئەو لايەنانەي شيعرى شىخ رەزا نييە، كە ديارە لەو رووھو زۆر شتم ھەيە بۆ وتن و بۆ نووسين، بەلكە پيشاندانى ئەو ناروونىيەيە كە لە ھەندى تىكستى شىخ رەزادا دەبينريت و پيوستى بە لىكدانەوھيە.

لەگەل ئەو ھەموو بەخۇنازين و خۆرانانەيشدا، زۆر جار شىخ نەخشىكى دىكە بۆ خۆي دادەنيت: نەخشى كەسىكى زيانلىكەوتوو، دۆراو، نەزان، شكاو و لاواز. بەلام شىخ رەزا ھەروا بە خۆرايى خۆي ناخاتە بارىكى و ھاوھ ئەگەر بە تەماي سەركەوتنىكى گەورە و دەستكەوتنىكى مەعنەويى چاك نەبیت. مەنتىقى رووالەتبي ھەندىك لە ھەلوپستەكانى شىخ رەزا مەنتىقى لاوازي و دۆرانە، بەلام ئەمە تەنيا يارىكردنە بە وشە و تاكتىكىكە بۆ فریودانى خوینەر. ئەمە پەردەيەكە بۆ شاردنەوھى ئامانجىكى دىكە، كە دواتر روون دەبیتەوھ. ئەگەر نا نە دۆران لە ئارادايە و نە شكان، بەلكە ئەوھى بردوويەتيەوھ و سەر كەوتووھ شىخ رەزايە نەك بەرانبەرەكەي. شىخ لە شيعرىكدا باسى ئەوھ دەكات كە لەگەل مەلادا زەرفىنى كردووھ و دۆراندوويەتي:

ئەي مەلا تۆ قەت لە زەرفىندا وھا خيرا نەبووى

يا لە حيزىي بەختى من، يا مۆرەكەت مووى پيوھ بوو.

تۆكە ئەمە دەخوینیتەوۋە وای بۆ دەچیت كە شیخ رەزا یارییەکی دۆراندوۋە و خویشی دان بەم دۆراندنەدا دەنیت و پى لەو دەنیت كە مەلا لە زەرفیندا خیرایە (زیرەك و لیزانە) بۆیە یارییەكەى بردوۋەتەوۋە. بەلام وا نییە. شیخ رەزا بۆ دۆراندەكەى خوۋى، دوو ھۆ دیاری دەكات: (یەكەم) نەبوونی بەخت (خوۋى پى دەلى حیزبى بەخت)، (دوۋەم) ئەو فیلى مەلا كەردوۋیەتى كە موویەكى بەستوۋە بە مۆرەكەوۋە. ھەر بەیتىك دواتر ھۆى یەكەم ھەلدەوۋەشینیتەوۋە و نایەوۋى بیبەختى یا بەدبەختى بكاتە ھۆ. چۆن دەبى شیخ رەزا بەختى نەبیت؟ نا، ھۆى دیکە لە ئارادایە. شیخ ھەر بەو بەس ناكات كە ئەم تاكە سەرکەوتنە بە مەلا رەوا نابینیت، بەلكە ھەر ھەموو رابوردوۋیشى دەسپیتەوۋە. تۆمارىكى میژوۋى بۆ خوۋى دروست دەكات كە ھەمیشە زەرفینى لە مەلا بردوۋەتەوۋە و ئەمە یەكەم جارە مەلا دەبیاتەوۋە، كە ئەویش ھۆى خوۋى ھەیە؛ ھۆیەكەیش ئەوئە مەلا فیلى كەردوۋە.

ئەى مەلا تۆقەت لە زەرفیندا وەھا خیرا نەبوۋى

(قەت: ھەرگیز) لیردەدا وشەییەكى ناوہندییە. شیخ دەیەوۋى بلى مەلا نەك ھەر لەگەل ئەمدا، بگرە لەگەل ھیچ كەسىكى دیکەیشدا یاریی نەبردوۋەتەوۋە. كە ئەم تاكە جارەیش لە زەرفیندا خیرا بوۋە، لەبەر ئەوئە فیلى كەردوۋە و موویەكى بەستوۋە بە مۆرەكەوۋە. شیخ رەزا ئەمە دەكاتە بیانوویەك بۆ ئەوئە ھەرچى سووكایەتى ھەیە بە مەلاى بكات. ھەموو لایەنە ھونەرییەكانى شیعرەكە بە دەورى

مۆرهكه دا دەسووپینهوه كه گوايه مووی پیوه بووه. شیخ رهزا هیچ بواریک به مهلا نادات چاو بکاتهوه و بهرگرییهک له خوئی بکات، بهلکه به جوریک بهلگهبارانی دهکات که دووهزار جار له دلئ خۆیدا ئاواتی خواستوووه ئەو یارییهی بدۆراندایه و تووشی ئەم رۆژه رهشه نههاتایه. ئەگهرچی له سههرهتادا سی پیکهیی بو دادهنیت:

حال له سی خالی نییه، تو خودا به راستی پیم بلی!
مووی سمیلت، یا بهرت، یا کلکی یابووی پیوه بوو؟

پیش ئەوهی مهلا بواری دهست بکهوئیت، له ترسی ئەوهی زیاتر ئاورووی نهچیت، دان بهوهدا بنیت که یهکیک لهو سی گومانه راسته، شیخ رهزا کۆمهلی بهلگهیی تازه دینیتته پیشهوه و دهیهوئ ناچاری بکات ددان به گومانهکانی دیکه دا بنیت، که هیچیان لهوی دیکهیان چاکتر نییه: ۱- مووی رزیوی پیستی دهباغخانه؛ ۲- پهشمی پاشی مهلا؛ ۳- تووکی بن کلکی کهر؛ ۴- تووکی بارگیری مردوو. شیخ رهزا لهناو بهلگهکانیدا زیاتر پی لهسهه یهکیکیان دادهگریت:

پهشمی پاشت بوو مهزنده، چونکه وهختی رۆژ ههلات
دیقههتم دا دهورپشتی زهرفهکان گووی پیوه بوو.

له هه مووی سهرنجراکیشتر، دوايين بهیتی شيعرهکهيه که لهگهڵ
هیچ مهنتیق و هیچ بنهمایهکی قانونی یا کۆمهلايهتی یا

نهریتانهدا ناگونجیت، مه‌گهر تهنیا له‌گه‌ل مه‌نتیقی چاوقاییمی و
رووداری شیخ ره‌زادا:

داوه‌که‌ی مووین و گووینت به‌کاری هیچ‌نه‌هات
گهرچی ههر لایئ دووسه‌د ئه‌فسوون و جادووی پتوه‌بوو.

شیخ ره‌زا ده‌رگای ئه‌م ناروونیه‌ی تیکسته‌که‌ی به‌به‌لگه‌یه‌کی
ده‌ستکردی وا داده‌خات که‌ تو‌ نه‌توانیت ته‌نانه‌ت بیخه‌یه‌ته ژیر
پرسیاریشه‌وه. پرسپاری ههرچییه‌ک بکه‌یت، تازه‌ سوودیکی نییه؛
ئه‌و برپاری خو‌ی داوه‌ و باسه‌که‌ی براندووه‌ته‌وه.

ئه‌م تاکتیکه‌، تاکتیک‌ی خو‌ به‌ دو‌راو پيشاندان، چهند جارتیکی
دیکه‌یش له‌ شیعرى شیخ ره‌زای تاله‌بانیدا دووباره‌ و چه‌ندباره
ده‌بیته‌وه، به‌ ئامانجی گه‌یشتن به‌ ده‌ستکه‌وتی گه‌وره‌تر و گرنگتر.

کاتیک شیخ ره‌زا دیت به‌ رسته‌یه‌ک که‌ به‌ روواله‌ت په‌شیمانیه‌ی
لی‌ ده‌تکیت، به‌راوردی خو‌ی و مسته‌فا به‌گی باجه‌لان ده‌کات، تو
پیت وایه‌ ئه‌م به‌ راستیه‌تی و هاتووه‌ ئه‌زموونیکى خو‌یت بو
ده‌گیرپته‌وه. رسته‌که‌ی هیه‌ ئه‌وه‌ نییه‌ گومانى لی‌ بکه‌یت یا په‌نا
ببه‌یته‌ به‌ر لی‌کدانه‌وه‌ی پیچ و په‌ناکانی، چونکه‌ ههر یه‌کسه‌ر پی
له‌وه‌ ده‌نیت که‌ ئه‌م گه‌وج و هی‌ر بووه‌ وه‌ک مسته‌فا به‌گی نه‌کردووه‌.
ئه‌گه‌ر گه‌وج نه‌بووایه‌ و تو‌زى ئاوه‌زى به‌ کار به‌ینایه‌، هه‌لبه‌ته
ئه‌میش وه‌ک مسته‌فا به‌گی ده‌کرد:

ئه‌حمه‌قم نه‌مکرد هه‌تا ریشم نه‌بوو گانئ بدهم

ههتا خهیاڤ و بیرکردنه وهی خوینهر له سنووری ئەم دێره
تینه په پیت، هەر وا دهزانیت شیخ رهزا خۆی به دۆراو زانیوه و
گلهیی له بهخت و ناوچاوانی خۆی دهکات که بوچی ئەمیش وهک
مستهفا بهگ له ته مهنی لاوینیدا ئەو کارهی نه کردووه. به لام که
دێری دووه می بهیته که دهخوینیته وه، تیدهگهیت که ئەمیش دیسان
نموونهیهکی دیکهیه له "مهنتیقی بهراوه ژوو". شیخ هه موو زیرهکی
و چاوکراوهیی و هۆشیاریهکی ده داته پال مستهفا بهگ، چونکه ئەو
هینده وریا بووه، له ته مهنی رهوایی و لاوینیدا "داویه تی".

مستهفا بهگ چاکی کرد، تا ریشی هات هەر گانی دا.

تۆ سه رنجی ئەوه بده که ته نانهت له هه لێژاردنی وشهکانیشیدا،
شیخ هینده وریا و لیزانه، خۆی دهکاته ئەو دۆراوه بیدهسته لات و
بهسته زمانهیی که هه لیککی میژوویی و دهگمه نی له دهست خۆی
داوه، چونکه ده بهنگ و گهوج (ئهحمه ق) بووه. ده بوو لهو ته مه نه دا
که هیشتا بواری ئەوهی هه بوو "بدات"، هەر نه بی ته نیا یه ک جار
"بیدایه"، به لام ئەو تاکه جار هیشی له دهست خۆی داوه. که چی
په سنی مستهفا بهگ بهوه ده دات که تا ریشی هاتووه "هەر"
داویه تی. به کارهینانی (هەر) لهو رسته یه دا ئەوه دهگه یینیت که
مستهفا بهگ له پرۆسه ی "دان" دا ماوهیهکی دوورودریژ و به
شیوهیهکی چالاکانه بهردهوام بووه. ئیمه نازانین ئەو پرۆسه یه
چهند سال بهردهوام بووه، به لام دهزانین ماوهیهکی دوورودریژ بووه
و مستهفا بهگیش چالاکانه و بهردهوام "داویه تی". رهنگه له

تەمەنكى يەكجار بچووكەو، تۆبلى له تەمەنى پىنج شەش سالانەو، تا ئەو كاتەى رېشى هاتوو، واتە تا دەورو بەرى شانزده حەفدە سالان، لەو بواردە چالاک بوو. شىخ رەزا دەيه ویت بلیت مستەفا بەگ لە ماوہى دە دوانزده سالدا "هەر" داويه تی، كه چى ئەمى گەوج و هپىر و بەستە زمان بۆى نەلوا تەنانەت يەك جار يیش بیدات.

ئەم هۆشيارىيە زمانەوانىيەى شىخ رەزا لە شىعەرى دىكەيشيدا بەرچاودەكە ویت. پىم وايە لە نووسىنىكى دىكەمدا باسى ئەوهم کردووہ كه چۆن لە شىعەرىكدا دوو كارى جياواز بە كار دەهينت بۆ گپرانەوہى دوو رووداوى هاوچەشن و لەيه كچوو:

حاجى عەبدوڵلا لە ئادەم فيلتەرە

باوچوودى مەرتەبەى پىغەمبەرى

ئەم بە سەد شەيتان لە كۆيە دەرئەچوو

ئەو بە شەيتانى لە جەننەت دەرپەرى

(دەرچوون) و (دەرپەرىن) زۆر جياوازن و زۆر لە يەكەوہ دوورن. يەكەمیان کردارىكە تۆ بە ئارەزووى خۆت ئەنجامى دەدەيت و دەتوانى بريار بەدەيت بە چ شىوہ يەك دەيكەيت، بەلام دووہمیان دەبى هيندە خپرا و بە پەلە ئەنجام بەدەيت كه تۆ بوارى بىرکردنەوہ و نەخشەدانانت نىيە. تۆ دەبى هەرچى زووتر فرىا بكەويت و خۆت رزگار بكەيت. من كه ئەم شىعەرە دەخوینمەوہ ديمەنى (ئادەم) و (حاجى عەبدوڵلا) م دیتە پيش چاؤ. ئادەم، لە ترسى يەك شەيتان،

هینده به تالووکیه که تهنانهت فریای ئهوه ناکه ویت که وشه کانیشی له پی بکات و دهبی ههتا زووه به ههشت به جی بهیلت، خوئی رزگار بکات و دهرپه ریت. که چی حاجی عهبدو لالا نه په له یه تی و نه نیگه رانی هیچ شتی که، ئه گهر چی سه د شهیتان دهوریان داوه و تهنگیان پی هه لچنیوه. ئه نجامه که پیش ئه وه به که ئادهم له به ههشت "دهرپه ری"، به لام حاجی عهبدو لالا "دهرنه چوو." لیره دا ئه گهر ئه نجامه که به و شیوه به بیوایه که حاجی عهبدو لالا پیش له کوپه دهر بچوایه، دیسان ده بوو هه ئه و به زیره ک و ئازا و (فیلتر) دابنریت، نه ک ئادهم تیک که له ترسی یه ک شهیتان، هینده به په له و به پرتا و له به ههشت دهرپه ریوه که فریا نه که وتوو تهنانهت که وشه کانیشی بدو زیته وه و له پیمان بکات.

هه ره له و دوو به یته دا شیخ رهزا مه و دایه کی دیکه هیشی له به رچا و گرتوو که ده بیته هوی ئه وه ی دۆران و دهرپه رینه که ی ئادهم گهره تر ببینریت. ئه و که ده لی (باو جوودی مه رته به ی پیغه مبه ری)، ئه وه مان تیده گه یینیت که ئادهم ده بوو ئازا تر و بویرتر بیت، چونکه ئه و په یامبه ر بوو و ده یزانی خودای له پشته، به لام حاجی عهبدو لالا نه په یامبه ره و نه هیچ. که چی حاجی عهبدو لالا له ئادهم بویرتره. ئه گهر ئیمه ته نیا ته ماشای روواله تی شیعه ره که بکه ین، وا هه ست ده که ین که شیخ رهزا ویستوو یه تی به دوو شیوه چاکه بو ئادهم بکات. له لایه که وه ئه وه مان بییر ده خاته وه که ئه و پله ی په یامبه رایه تی هه بووه، په یامبه ر بووه (باو جوودی مه رته به ی پیغه مبه ری)، له لایه کی دیکه هیشه وه دوژمنیکی زوری نه بووه، به لکه

تهنیا یهک دوژمنی ههبووه، یهک شهیتان بهرانبهری وهستاوه. به پیچهوانه‌ی ئادهمه‌وه، حاجی عه‌بدو‌ل‌لا په‌یام‌به‌ر نییه، به‌لکه مروّقیکه و دوژمنیشی یه‌ک‌جار زۆرن؛ سه‌د شهیتان دوژمنایه‌تی حاجی عه‌بدو‌ل‌لا ده‌که‌ن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ئاده‌م ده‌رووخیت و ده‌به‌زیت و کۆل ده‌دات و له‌به‌ه‌شت ده‌رده‌په‌ریت، به‌لام حاجی عه‌بدو‌ل‌لا له‌کۆیه ده‌رناچیت.

پرسیاریکی به‌جی لیره‌دا ئه‌مه‌یه: ئایا شیخ ویستوو‌یه‌تی په‌سنی ئازایه‌تی و بویری حاجی عه‌بدو‌ل‌لا بدات، یا ویستوو‌یه‌تی ئاده‌م بشکینیته‌وه و وه‌ک ترسنۆکیک وینای بکات؟ هیچیان نییه. راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه له‌شيعره‌که‌دا هیچ په‌سندا‌نیکی حاجی عه‌بدو‌ل‌لا و هیچ شکانده‌وه‌یه‌کی ئاده‌می په‌یام‌به‌ر ناخوینینه‌وه. شیخ ره‌زا ته‌نیا هاوکیشه‌یه‌ک ده‌خاته به‌رده‌ستمان، لایه‌کی مروّقیکه سه‌د شهیتان دوژمنایه‌تی ده‌که‌ن بۆ ئه‌وه‌ی له‌شاره‌که‌ی خو‌ی بیکه‌نه ده‌ره‌وه. لای دووه‌میش په‌یام‌به‌ریکه، یه‌ک شهیتان هاتوو به‌رۆکی گرتوو و شه‌ری پی‌ده‌فرۆشیت و ده‌یه‌وی له‌به‌ه‌شت ده‌ری بکات. ئه‌نجامه‌که‌یشمان دیت چۆن بوو: ئه‌میان (ده‌رپه‌ری) و ئه‌ویان (ده‌رنه‌چوو).

ده‌توانین دیسان بپرسین: ئایا شیخ ره‌زا ئه‌م ئازایه‌تی و بویرییه‌ی حاجی عه‌بدو‌ل‌لا به‌رز ده‌نرخینیت؟ ئایا، له‌م شيعره‌دا، پی‌ی وایه حاجی پیاویکی زانا و لیزان و ئازایه‌؟ نا. شیخ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی په‌سندا‌نی هه‌لو‌یسته‌که‌ی حاجی عه‌بدو‌ل‌لا ببو‌ایه نه‌یده‌گوت (فیلتره). ده‌یتوانی وشه‌یه‌کی دیکه‌ی هاونا‌ه‌نگ و

هاوكتيش به كار بهيئت. دهيتوانى بنووسيت:

حاجى عابدوللا له ئادهم ژيرتره.

ديمهن و كەش و ھەوای سەرتاپپى شيعەرەكە ئەوھمان پى دەليت
كە شىخ بە جورىك سووكبينين و كەمنرخاندين وئىنەى حاجى
عابدوللا پيشان دەدات، بەلام ھەست بە جورىك ھاودەردى و
بەزەيى پىداهاتنەوھ و پاساودانى ھەلوئىستەكەى ئادەم دەكەين. با
ئەوھيشمان لە بىر بيت كە حاجى عابدوللا، حاجى مەلا عابدوللاى
جەليزادەى زاناي گەورەيە (١٨٣٥-١٩٠٨). ھەر شىخ رەزا خوئى
لە شيعرىكى دىكەيدا كە بە فارسي نووسيووھتى پەسنى گەورەيى
و زانست و پلە و پاھى ئەو پياوھ دەدات: (علم تو در ھمە جا، بر
ھمە كس معلوم است)، زانستى تو له ھەموو شوئىنئىك و لای
ھەموو كەسئىك ئاشكرايە. ھەر دىرئىك دواى ئەوھ ديسان زانستى
ماموئستاي جەليزادە بە (علم جھانگير شما)، زانستى جىھانگىرى
ئيوھ، ناو دەبات.

لەپال بەكارھىنانى مەنتىقى ئاوەژوودا، شىخ رەزاي تالەبانى
تاكتيكىكى دىكەيش بە كار دەبات بو دەستەبەرکردنى سەرکەوتنى
خوئى و بەزاندى بەرانبەرەكەى: تاكتىكى خاكىبوون و
خۆبەنزمگرتن (تواضع)، بەلام ديارە خاكىبوونىكى درؤينە و
فيلبازانە. لە جىي ئەوھى راستەوخو بەرانبەرەكەى بوروژئىت و
بيخاتە سەر ھەلوئىستىكى ھيرشبەرانە، ھەول دەدات خاوى
بكاتەوھ، تا ئەوھى خوئى گورج دەكاتەوھ و خوئى بو ھيرشبردن

ئاماده دەككات. كه ئەو ھەلەھى دەست كەوت، ئەوجا پەلامارى
دوژمنەكەھى دەدات و بە جوړيک تىي دەسرەوينيټ كه به تەواوى له
پەلوپۆى بخات و ئىتر جاريكى ديكە بوارى ھەلستانەوھى نەمينيټ.
شيخ رەزا خوڤى له شيعريکدا وردەكارىيەكانى ئەم تاكتيكە پروون
دەكاتەوھ. منيش دواتر باسى دەكەم.

ناوھروڤكى پرۆژەكەھى شيخ رەزا ئەوھىيە، له سەرەتاوھ پى له ھەلە
و شكانى خوڤى بنيت، بەلام تەنيا بو فریودانى بەرانبەر. ئەم
پاينانەھى شيخ ھەرگيز له دلەوھ نييە، بەلكە چاوبەستىكە فيلتيكى
ھونەريى لەژێردا شار دووھتەوھ. شيخ كه دپت ددان به ھەلەھىكە
خویدا دەنيټ، ھەلەكەھى خوڤى به جوړيک بچووك پيشان دەدات
وھك بلپى ھىچ بايەخيكى نييە و ئەم له بەخشندەيى ودفراوانىي
خۆيەتى كه پىي لى دەنيټ. بەلام ھاوكات ھيرشيك دەباتە سەر
دوژمن، كه بوارى پرسىيار و بەراوردکردنى بو ناھيتلەتەوھ.

شيخ سالەھى شيخ ئەحمەدى تالەبان مامى شيخ رەزايە و وا
پى دەچيټ نيوانيان خوڤى بوويټ و گالتە و شوخييان پيکەوھ
کردبيټ. من وای بو دەچم له پرووى تەمەنەوھ نيوانيان زور
نەبوويټ، چونكە ئەو زمانەھى شيخ رەزا بو دواندى شيخ سالەح
بە كارى دەھينيټ، زمانى دۆستايەتییەكە كه نزىكى تەمەن،
ھۆيەكى گرنگە بو دروستبوونى. شيخ رەزا له شيعريکدا دەليټ:

تۆ كه خوټ مەيلى جنيوبازى دەكەھى شيخ سالەح
بوچ دەكەھى سەرزەنشى من كه رەزا ھەججاوھ

غایه‌تی به‌نده جنیوم به دوو سیّ که‌سیّ دابیّ

تۆ هه‌تا ئی‌سته، به قوربان، به هه‌زارت داوه

به‌یتی دووه‌می شیعره‌که ئه‌و تاکتیکیه‌که شیخ سوودی لیّ
وهرده‌گریّت. پیتسه‌کی دیت و به دهمی خووی پیی لی دهنیت که
له‌ویه ئه‌م جنیوی به دوو یا سیّ که‌سیّک دابیّت. سه‌رنجی ئه‌وه
بده که تهنانه‌ت ئه‌و رسته‌یه‌یش پیلانانیکی پراوپر نییه، چونکه
جیگه‌ی ئامرازیکی ریزمانی به چۆلی هیشته‌وه‌ته‌وه. رسته‌که
ده‌کریّ وه‌هایش بگوتریّت و بنوسریّت:

غایه‌تی، [ئه‌گر] به‌نده جنیوم به دوو سیّ که‌سیّ [کیش]

دابیت...

به‌لام شیخ ره‌زا زۆر له‌وه ره‌وانبیژتره، که به ورده دهربرین و به
ئامرازی سووکه‌له‌ی ریزمان، مه‌به‌ستی دلیّ خووی پروون بکاته‌وه.
ئه‌م دیره‌ی به‌یتی دووه‌م هیچ قورساییی و تاوانیک ناخاته‌ سه‌ر
شانی شیخ. ئه‌و به جوړیک پاکانه بوّ خووی ده‌کات، که نه خوینهر و
نه شیخ ساله‌حی مامی هیچیان ناتوانن داوای زیاتری لیّ بکه‌ن.
مه‌نتیقی به‌رگریکردنی شیخ ره‌زا له‌م دیره‌دا چهند پله‌یه‌کی هه‌یه:

۱- تۆ [جه‌نابی شیخ مامه‌ ساله‌ح] وای دابنیّ که تاوانی هه‌ره

گه‌وره‌ی من [غایه‌تی] ئه‌وه بیت که جنیوم داوه. لیره‌دا [غایه‌ت]

به مه‌عنای "ئه‌ویه‌ری" به کار هینراوه [utmost, extreme, ul-

.[timate, maximal, maximum]

۲- ئه‌م جنیودانه تاوانیکه تۆ منی پیّ تاوانبار ده‌که‌یت، چونکه

مەرج نىيە من جنىوم دابىت. بەلام كە تۆ ھەر سووريت لەسەر
داواكەت، با لەبەر خاترى تۆ واى دابنىين كە من جنىوم داو،
واتە [ئەگەر] من جنىويشم دابىت...

۳- ئەگەر من جنىويشم دابىت، ئەوپەرەكەى [غايەتى] جنىوم بە
دوو يا سى كەسىك داو. كە دەلیم دوو يا سى كەس، لەبەر
ئەوھىە باشم لە بىر نىيە. با ئەمەيشيان وەك تۆ بىت. واى
دابنى ئەوپەرەكەى جنىوم بە سى كەس داو، ئەگەرچى ھىندەى
خۆم بىزانم لەوھىە جنىوم ھەر بە دوو كەس دابىت، نەك سى
كەس.

دواى ئەم وردکردنەوھىە، ھەر دادوهرىكى راستىخوان بىنيت،
دەبىتە گەواھى ئەوھى كە شىخ رەزا تاوانىكى نەکردووه:

۱- شىخ ئەگەر جنىويشى دابىت... بەلام لەوھىە جنىويشى
نەدابىت،

۲- تەننەت ئەگەر جنىويشى دابىت، ئەوا ئەوپەرەكەى جنىوى بە
سى كەس داو... بەلام لەوھىشە جنىوى ھەر بە دوو كەس
دابىت.

كە شىخ رەزا، بە سەرکەوتوويى، لەم پرۆسەھىە دەبىتەوھ، ئەوجا
بەشى دووھى پرۆژەكەى دەخاتە گەر، كە بەشى ھىرشىردن و
تەفروتووناكردنى دوژمنە. لىرەدا شىخ رەزا نايەت بکەوئتە
چەنەبەرچەنەى ژمارە و ئامار و ستاتىستىكەوھ. ئەو خۆى بەوھوھ
خەرىك ناكات لەگەل شىخ سألەحدا دابنىشىت و دەفتەرى كۆن

هه لبداتهوه، بزانتیت شیخ ساله ح چند جار (جنیوی) داوه. باشتترین پریگه بو دمکوتکردن و پروخاندنی به رانبه ره که ی، که له م شیعره دا شیخ ساله حه، نه وهیه تاوانیکی هینده گوره ی بداته پال که نیتر نه ویریت دم بکاته وه. شیخ رهزا به جوریک هیرش دهبات که دوژمنه که ی نه ک هر واز له داواکارییه که ی خوئی بهینیت، به لکه ده بی بیر له وه بکاته وه چون خوئی له دهستی شیخ رهزا رزگار بکات. به لام رزگار بوونی چی؟ شیخ رهزا تاوانیکی وهها دهخاته سهر شانی دوژمن که تا دنیا دنیا به هر باس بکریت و بیته په لیه که که پاک نه بیته وه:

تو هه تا نیسته، به قوریان، به هه زارت داوه.

ئه مه ئه و مشتیه که له وازی مشت بازیدا، بوکسین، پی دهگوتریت دوامشت، یا مشتیه کلاییکه ره وه، یا مشتیه بکوژ [الضربة القاضية: Fatal blow, death blow]. ئه و تاوانه ی شیخ رهزا دهیداته پال شیخ ساله ح هی ئه وه نییه بیته بابته به رواردکردن. ئه و دهیه ویت به یه ک مشت، به لام مشتیکه یه کجار به هیز، شه ره که یه کلایه بکاته وه و دوژمنه که ی به برینداری، یا رهنگه به کوژراوی، له مهیدانه که دا به جی بهیللیت و خویشی سهرکه و تووانه روو بکاته خه لک و بللی: بینیتان چیم به سهر هینا؟ شیخ رهزا له گهرمه ی شه ره که یشدا بنه ما و قانونه کانی وازییه که ی له بیر ناچیت. ئه و ناچیت به شیوه یه کی نامهردانه هیرش بباته سهر دوژمن یا قسه ی سووکی پی بللیت، به لکه ته نیا

ههول دهدات به لگه کانی خوئی پيشان بدات و بيخاته بهرچاوی
دوست و دوژمن، که ئه وه منم و ئه وه ييش دوژمنه که م. له کاتيدا ههر
له سه ره تاوه پي له وه دنيت که له وانه يه خویشی هه له يه کی
بچووی کردبیت، به لام هه له ی به ران به ره که ی هی ئه وه نییه
چاوپویشی لی بکريت. ئه م راستییه ییش به شیوه یه کی زور ناسک و
رهوشت به رزانه پیشکه ش دهکات:

تۆ هه تا ئیسته، به قوربان، به هه زارت داوه.

به کارهینانی (به قوربان) له کاتی شه ریکی وا سه ختدا
نیشانه ی ئه وه یه که شیخ رهزا چهنده ئاگای له خویتی و چهنده
دنیایه له وه که له سه ره حقه و شه ره که ییش ده باته وه. ئه گهر شیخ
خوئی، جنیوی به دوو یا سی که سیش دابیت، به لام شیخ ساله ح به
هه زاری داوه. ئه وه ی شیخ ساله ح داویه تی جنیو نییه، به لکه شتی
دیکه یه.

دهر برینیکی سه رنجراکیش له م پسته یه دا ئاوه لکاری (به
هه زار) ه. له م پسته یه دا وشه ی (هه زار) به هیچ جوړیک مه عنای
(یهک هه زار) نادات، به لکه به مه عنای (هه زاران) به کار هینراوه.
که سیک باش شاره زای پیچوپه ناکانی زمانی کوردی بیت، ده زانیت
مه به سته که ی شیخ رهزا ده کری به دوو شیوه لیک بدریته وه:

۱- تۆ، به قوربان، [جهنابی شیخ مامه ساله ح] هه تا ئه مرۆ، هه تا
ئه م کاته، به هه زاران که ست داوه. خو له وانه ییشه له ناو ئه و
هه زاران که سه دا هیی وا هه بیت، چه ند جار یکیش، نه ک ته نیا

یهک جار، داوته تی.

۲- تۆ [جهنابی شیخ مامه ساله ح] ههتا ئیسته، ههتا ئهمپو و ئهم کاته، به ههزاران جار داوته. ئهوجا گرنگ نییه ئه ههزاران جاره به کۆ و به چهند کهست داوه، گرنگ ئه وهیه، به قوربان، تۆ به ههزاران جارت داوه.

ههه لهو رستهیه دا ئاوه لکارێکی دیکهیش ههیه که ههه وا بێگونا هه لهویدا دانهزراوه. ئهوهی شیخ رهزا بناسیت، دهزانیت شیخ ئهه ئاوه لکارهه به مه بهستیکی فیلبازانه به کار بردوه: "تۆ ههتا ئیسته، ههزاران جار داوته، یا به ههزاران کهست داوه، به لام تۆ له سهه ئهم رهوشتهت بهردهوام ده بیت و له وهیه له داهاتوویدا به ههزارانی دیکهیشی به دهیت، یا ههزاران جاری دیکهیش بیدهیت."

ئیمه که ئهم دیره له گهه دیره کههه پیش خویدا به راورد بکههین جیاوازییه زمانهوانیه که مان بو دهرده که ویت. شیخ رهزا دنیایه که شیخ ساله ح له سهه ئهم رهوشته بهردهوام ده بیت و له داهاتوویشدا ههه به ههزاران ده دات، که چیه بو هه له بچکوله کههه خوئی، بێجگه له وهه که هه موو بابه ته که ده خاته ژیر پرسیاره وه و گومان ده کات که ههه جنیویشی دابیت، به لام هیه نیشانه یه که وهه له ئارادا نییه پیمان بلایت له وانهیه شیخ رهزا له ئیسته به دواوه جنیو به که سیک بدات.

ئیمه ده زانین که شیخ رهزای تاله بانیه ریزمانی کوردیه به شیوه یه که زانستی نه زانیوه، ئهه کاته هیه ریزمانی که کوردیه به چاپکراوی، له کوردستاندا، له بهردهستدا نه بووه. به لام بێگومان

شیخ کوردیزانیکی خوږسکی وها بووه، که زمانی به شیوهیهکی
 یهکجار داهینهرا نه به کار بردووه. ئەو زۆر چاک زانیویهتی لایه نه
 بههیز و بیهیزهکانی زمانی کوردی کامانهن. لیڤهیشدا، وهک له
 باسهکهی حاجی مهلا عهبدوڤلای جهلیزاده و ئادهمدا، کرداری
 رستهکانی به شیوهی جیاواز خستووته گه پ. لهوی (دهرچوون) و
 (دهرپه رین) ئەو جیاوازییهیان دروست کرد، کهچی لیڤه دا دهمکاتی
 کردارهکان [Tense] ئەم جیاوازییه دروست دهکن. بۆ ههلهی
 جنیودانی خوڤی دهمکاتی رابوردووی تهوای داخوازی یا خهیاالی
 [Perfect Subjunctive] ی به کار هیناوه [ئهگه ر جنیوم دابیت]،
 کهچی بۆ تاوانهکهی شیخ ساله ح دهمکاتی رابوردووی تهوای
 خهبهری [Perfect indicative] ی به کار بردووه [داوته]. دهمکاتی
 یهکه م رووداوێکی خهیاالییه که لهوانهیه تۆ چهز بکهیت، یا هیوادار
 بیت، رووی دابیت، یا لهوانهیشه که هه ر له بنه پهدا رووی
 نه دابیت. بهلام دهمکاتی دووهم رووداوێکه که دننیاين رووی داوه و
 کارکردهکهیشی تا ئیستایش هه ر ماوه و لهوانهیه بهردهوامیش
 بیت.

شیخ رهزا له شیعرێکدا که بۆ هیرشکردنه سه ر مستهفا بهگ
 ناویک تهرخانی کردووه، بنه ما گشتییهکانی تهکتیکی شه ر و
 ستراتیگی جهنگی خوڤی روون کردووتهوه و وهک بهلگهیهکی
 تیۆری خستوویهتیه بهردهستی خوینهری کورد. راستییهکهی من
 نازانم ئایا ئەم مستهفا بهگه هه ر مستهفا بهگی باجه لانه که له
 شیعی پێشوودا بهوه تاوانباری دهکات که تا ریشی هاتوو هه ر

"داویه تی" یا یه کیکی دیکه یه؟ به لام، له بهر دوو هو، ری تی ده چیت
هر ئه و بیت:

۱- له شیعره هیشدا دیسان هر ئه و تاوانه ی ده خاته وه پال و به
شیوه یه کیش ئه مه درده بریت، وهک ئه وه ی مسته فا بهگ زور
ژیر بوو بیت که "داویه تی" و زوریش خو شی رابوار دبیت، به لام
شیخ رها له بهر گه وجی و ناشار هزایی (ئه حمه قی) ئه و
به خته وه ریبه ی دست نه که وتوو.

۲- له باسکردنی ئه و "خو" هی مسته فا به گدا ده مکاتی رابوردووی
ساده به کار ده بات، ئه مه ییش ئه و ههسته لای خوینه دروست
دهکات که ئه و سه رده مه ی ژیا نی مسته فا بهگ به سه ر چوو. له
شیعری پیشوودا ته من و هاننی ریش دهکاته ئه و هو یه ی که
مسته فا بهگ له سه ر خووه که ی به رده وام نه بوو بیت. هر له م
شیعره دا دوو جار ئاوه لکاری (گه هی) به کار ده هینیت.
(گه هی) واته زه مانیک، یا ماوه یهک، یا سه رده میک. شیخ رها
لیره هیشدا ئه و همان پیشان ده دات که به ههستیکی چهن درده وه
زمانی خسته و ته کار. (گه ه) کورتکراوه ی (گاه) ه. له
فارسیدا، هر وهک له کوردییشدا، به کار هینانی (گهی، گاهی):
گه هی، گاهی) ئه و واتایانه ده دات که له سه ره وه باس کران،
به لام (گه گاهی: گه گاهی) واته هه ندیک جار، یا که مجار، به
که می. شیخ ئه گه رچی دوو جار (گه هی) ی به کار بردوو، به لام
له یه کی دابریون و وهک دوو ئاوه لکاری سه ریبه خو و جیاواز
دایناون، بو ئه وه ی خو ی و خوینه ریش له مه عنای "که مجار و به

که می " دوور بخاتوهه. ئەو دهیهوئی ئەوه جهخت بکات که
مستهفا بهگ سالانیک، ماوهیهک، سهردهمیک ئەو خووهی
ههبووه و داویهتی.

شیعرهکه ئەمهیه:

له بهگ وا بوو که من ماتم، کشی کرد
که من ههستم ئەو داما و فشی کرد.
گههی سهیرانی سهر گون بوو، گههی کێر
حهقیقهت مستهفا بهگ گهردشی کرد.
دهبوو باوکی سههگی ناو نایه، ئەمما
بهگی ناو نا، قورمساغ، یاغنشی کرد.

هێرشهکهی شیخ رهزا و تاوانه ئاوروویهرهکهیشی، که بهیتی
دووهمی بو تهرخان کردووه، ههه ئەوهی جارانه، تهنیا شیوهی
دهبرینهکهی گۆراوه. له شیعره پێشوودا شیخ رهزا دهفرموویت:

ئهمهقم نهکرد ههتا ریشم نهبوو گانی بدهم
مستهفا بهگ چاکی کرد، تا ریشی هات ههه گانی دا.

بهلام له بهیتی یهکهم و سێیهمدا ههندی زانیاری تازهمان دهست
دهکهون که رهنگه وینهیهکی روونتری مستهفا بهگمان بدهنی.
شانۆی رووداوی ئەم شیعره دیسان یاریکردنه، یاری شهترهنج. له
شیعرهکهی (مهلا)دا یارییهکه زهرقینه:

ئەي مەلا تۆقەت لە زەرفىندا وەها خىرا نەبووى،
يا لە حىزىي بەختى من، يا مۆرەكەت مووى پىتوہ بوو.

بەپىي كەشووہەواي شىعرەكە وا ھەست دەكەين دەبى لەنىوان
شىخ رەزا و مستەفا بەگدا دۆستايەتى يا ئاشنايەتییەك
ھەبوویت، تا ئەو رادەيەي كە جاروبار پىكەوہ يارىي شەترەنجيان
كردبىت. ھەر ئەو دۆستايەتى و ئاشنايەتییەيش واى كردووہ كە
شىخ رەزا لەبارەي رابوردووى مستەفا بەگەوہ زانىارىي ھەيە و
دەزانىت تا ئەو كاتەي كە ريشى ھاتووہ "داويەتى". بەلام شىخ
وہك سەركردەيەكى وريا و نەخشەدار و لىھاتوو، ئەم زانىارىيانە
ھەلدەگرىت بۆ كاتىك پىويستى پىيان بىت، بۆ كاتىك كە بىھوي
دوژمنەكەي پى برووختىت.

زانىارىي دووہم لەم شىعرەدا ھەلۆيستى شىخ رەزايە لەبارەي
باوكى مستەفا بەگەوہ. ئەم ھەلۆيستە دوژمنايەتییەكى زۆر قوول و
جىددى نىيە، بەلكە لەبەر ئەوہيە كە باوكى مستەفا بەگە. بەلام
تەنيا يەك وشەي ناو شىعرەكە، ئەو گومانەمان لا دروست دەكات
كە لەوانەيە شىخ لەگەل باوكى مستەفا بەگىشدا ناكۆكييەكى
كۆنيان ھەبوویت، بەلام نەگەيشتووہتە پلەي دوژمنايەتى:

دەبوو باوكى سەگى ناو نايە، ئەمما

بەگى ناو نا، قورمساغ، ياغنشى كرد.

وشەي (قورمساغ) جنىويكى زۆر قورس نىيە. ھەندى جار بە

مه‌عنای (زۆل و شه‌یتان و فره‌زان) به کار ده‌بریت. هه‌روه‌ها (یاغنشی کرد) یش جنیو نییه، به‌لکه مانای ئه‌وه‌یه (هه‌له‌ی کرد، چه‌وتیی کرد). که‌واته شیخ ره‌زا له پال ئه‌ودا که ره‌نگه ناکۆکیه‌کی کۆنی له‌گه‌ل باوکی مسته‌فا به‌گدا هه‌بوو، ئیستا ئه‌گه‌ر ناوی ئه‌ویش دینیتته مه‌یدانه‌وه و به جۆریک سووکایه‌تیکردنه‌وه ناوی ده‌هینیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که باوکی مسته‌فا به‌گه. تاوانه‌که‌ی باوکی مسته‌فا به‌گ ئه‌وه‌یه که کورپه‌که‌ی خۆی ناو ناوه (به‌گ)، له کاتیکدا ده‌بوو ناوی (سه‌گ) ی لی بنایه. ئه‌مه هه‌له‌یه‌که نه‌ده‌بوو بیکردایه (یاغنشی کرد). راستیه‌که‌ی ئه‌مه‌یش شه‌رفروشتنیکێ ئاشکرایه، ئه‌گه‌رنا ئیمه ده‌زانین (به‌گ) ناو نییه، تا باوک بریاری له‌سه‌ر بدات، به‌لکه پله‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌ که کور له باوکه‌وه بۆی ده‌مینیتته‌وه، وه‌ک شیخ و ئاغا و سه‌یید.

ئهم تیکه‌لکردنه هۆشیارانیه‌یه‌ی باوک و کور له کاتی هێرشبردندا یه‌کێکه له نه‌ریته شیعرییه‌کانی شیخ ره‌زا، به‌لام به‌ خۆیندنه‌وه‌ی ئه‌و نمونه‌ی له به‌رده‌ستدان، ناتوانین بلیین شیخ ره‌زا به‌ ناهه‌ق وای کردووه، یا زۆرداری و بی‌ویژدانی له‌و کاره‌یدا هه‌یه.

کاتی له شیخ غه‌فووری مامی بیه‌ومید و تووره‌ ده‌بیت، یه‌ک زنجیره جنیوی ناشیرین و قورس و ناقۆلا به‌ خۆی و ژن و مندال و ته‌نانه‌ت کاره‌که‌ره‌کانیشیان ده‌دات. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی جنیوه‌ هه‌ره قورسه‌کان پاشه‌که‌وت بکات و به ره‌شیدی کوری شیخ غه‌فووریان

بدات، تەكتىكىكى شەيتانانە دەخاتە گەر:

خۆى بە ھەر سوورەت ئومىدى كەرەم پى ھەيە، لىك
رقى زۆرم لە رەشىدى كورى گەووادى ھەيە.

ھەرۋەھا كاتىك ھەرچى سووكايەتتەيە بە مەلا مارقى بىدايەتى
دەكات، بەلام بۆ ئەۋەى خۆى ۋەك كەسىكى خاۋەنويزدان و
راستگۆ پيشان بدات، دىت ھەر وا بە پەلە پەسنىكى باوكى مەلا
مارف دەدات:

باوكى پىاۋىكى چاك بوو، زاتىكى زۆر موقەددەس
خۆى پوشت و داىكى خۆ گى، ھەتا خوا بلى بەس
بۆ نەختى ئاۋى شەھوت، جەرگى بوۋە بە قەقنەس

لە ھەجۋەكەى دەرويش ئەفەندى موفتى كەركووكىشدا، جنىۋە
قورسەكان بۆ ژنى موفتى و كورەكەيان دادەنيت:

يەكترى دەعوەت دەكەن ئەھلى دىانەت بە قوزى
كورى موفتى بە قنگى، خانمى داىكى بە قوزى.

مەبەستى سەرەكىى من ئەۋە بوو كە تىۋرپىيە سەربازى و
ھىرشبەرانەكەى شىخ رەزا پروون بىكەمەۋە، كە خۆى لە شىعەرى
شەترەنجەكەدا دايرىشتوۋە و ئەۋە جەخت بىكەم كە شىخ ئەۋ
تاكىكەى زۆر جار بە كار بردوۋە و سەرکەوتنى چاكىشى دەست
كەوتوۋە. تىۋرپىيەكەى شىخ رەزا لە دوو ھەنگاۋ پىك دىت:

۱- له سهرهتاوه خۆت به دۆراو، بیهیز، ناتوانا، بیدهسته لآت و ههله کردوو دابنێ، بۆ ئهوهی دوژمنه کهت هیور بکهیته وه و دهرفتهی ئهوهی نه دهیتێ خۆی ئاماده بکات و هیرشت بکاته سههر. ئه مه فیلتکی سایکۆلۆگییه. که دوژمن له سههرهتاوه خۆی به سههرکه وتوو زانی، له خۆی بایه ده بیت، پێی وایه تازه تۆ دۆراویت و هیچت پێ ناکرێ. له بهر ئه وهیش ئیتر خۆی به وه وه خه ریک ناکات هیز کو بکاته وه، یا نه خشه ی هیرشبردن بکشیت.

۲- له و کاته دا تۆ خۆت ئاماده بکه و هیرشیکه ی وا بکه ره سههر دوژمنه کهت که نه توانیت چاو بکاته وه و ده ست بوه شینیت. به م شیوه یه تۆ پیشدهستی شه ره که دهگریته دهسته وه و دوژمنیش پێشدهستی و ویستی هیرشه ی له ده ست دهردهچیت و دهیدۆرینیت.

له بهگ وا بوو که من ماتم کشی کرد
که من ههستم ئه و داما و فشی کرد

شیخ رهزا له سههرهتاوه وای پێشان داوه که مات و خهفتهباره و ترسی ئه وهی لی نیشتهوه یاری شه تره نه که بدۆرینیت. مسته فا به گیش که ئه م ماتیه ی شیخ ده بینیت، وای ته فسیر دهکات که شیخ گه یشتوو ته بیهومی دی و تازه یارییه که ده دۆرینیت. به م جوړه له خۆی بایه ده بیت و (کش دهکات)، واته هه ره شه ی له ناوبردن لی دهکات. به لام شیخ رهزا که ئه م فیله (یا ئه م

تاكتيکه) سايکۆلۆگييه له گه‌ل مسته‌فا به‌گدا ده‌کات، ئەم جاره‌ گۆر
ده‌به‌ستیتته‌وه و هێرشی ده‌باته‌ سه‌ر و به‌ جۆرێک ده‌يشکينیت که
به‌گ (فشی ده‌کات).

شیخ به‌وه‌نده‌ واز ناهێنیت که یارییه‌که‌ بباته‌وه‌ و به‌رانبه‌ره‌که‌ی
تێک بشکينیت، به‌لکه‌ هێرشی دیکه‌يشی ده‌کاته‌ سه‌ر و ناکۆکی و
دوژمنايه‌تييه‌ کۆنه‌کانی نیوانيشیان زیندوو ده‌کاته‌وه‌ و ده‌یه‌وی
تۆله‌ی ئەوانه‌يش بکاته‌وه‌. ئاسانتري‌ن، به‌لام قوولتري‌ن و
ناشیرينتري‌ن، جنیو و تاوانبارکردن، له‌ کورده‌واریدا، ئەوه‌یه‌ که
دوژمنه‌که‌ت له‌ رووی ره‌وشته‌وه‌ له‌که‌دار بکه‌یت. شیخ ره‌زا زۆر
دانیایه‌ له‌ زانیارییه‌کانی خۆی و شاره‌زای رابوردووی مسته‌فا
به‌گه‌ و ده‌زانیت سالانیک، سه‌رده‌میک "داویه‌تی".

گه‌هی سه‌یرانی سه‌ر گون بوو، گه‌هی کێر
حه‌قیقه‌ت مسته‌فا به‌گ گه‌ردشی کرد.

ئهمه‌ جۆرێک په‌سندانیشی تیدایه‌، به‌لام به‌ ئامانجی سووکایه‌تی
و داشۆرین. هه‌ر له‌م هێرشبهرده‌دا پریشکیکی جنیوه‌کانی به‌ر
باوکی مسته‌فا به‌گیش ده‌که‌وێت.

ده‌بوو باوکی سه‌گی ناو نایه‌، ئەمما
به‌گی ناو نا، قورمساغ، یاغنشی کرد.

شیخ ره‌زا هه‌ندێ جار به‌ جۆرێک سه‌رکه‌وتنی به‌رانبه‌ره‌که‌ی
ده‌خاته‌ به‌رده‌م رووناکی، تۆ پیت وایه‌ به‌راستی ئەمه‌ بی‌فیزی و

خاکیبوونه وای لئ دهکات پئ له دۆرانی خوئی بنیت. ئەمەیش
دیسان بەشیکی له تاکتیکی شەر و هیرشبردنهکانی شیخ که
بهرانبەر زۆر کەس بە کاری هیناوه. ئەو شیعرەدی که بۆ
ههجووکردنی (حەسەنی هەمزە) نووسیویەتی چ لەم ڕووهوه و چ له
رووی زمانهوانییەوه گرنگییەکی زۆری هەیه:

حەسەنی هەمزە لەسەر (شەم) که چییە تەفسیری
دەست بە شمشێر لەگەڵم ساحیبی دەعوا دەرچوو
من وتم ناخونی شێرە، ئەو وتی کلکی شێرە
لەسەر ئەم لەفزه بەسی شۆرش و دەعوا دەرچوو
گرهوم کرد لەگەڵی، چووم و کتیبم هینا
ناخونی من نەبوو، کلکی حەسەناغا دەرچوو

لێرەیشدا، شیخ رەزا هەر له سەرەتاوه خوئی بۆ هیرش ئاماده
دەکات و دەیهوئ ناوی بهرانبەرەکە، که حەسەنی هەمزەیه،
بزرینیت. بەلام له جیئ ئەوهی هیرشیکی ئاشکرای بباته سەر،
وهک له شیعرێ دیکهیدا و بهرانبەر کهسانی دیکه کردوویەتی، ئەم
هیرشه دهگۆریت و دهیکاته هیرشیکی هونەری و زمانهوانی. ئەوی
راستی بیت، ئەم شیعره هیندهی لهپیناوی ههجووکردندا
نووسراوه، لهوه زیاتریش وهک تیکستیکی زمانهوانی نووسراوه و
ئەوه پێشان دەدات که شیخ رەزا چەنده به وردی تەماشای زمانی
کردووه و لێی کۆلیوهتەوه.

دېږي يه كهه ته نيا پيشاندانېكى شانوى پروداوه كهيه و
روونكر دنه وهى ره گوريشه كيشه يه كه كه دواتر خوښه تېده گات
چييه. دوو كههس، دياره دوو كههسى خوښه وار و شاره زاء،
دانېشتوون و گوتويژېك له نيوانياندا روو ددات له باره و شهى
(شهه) هوه؛ ئايا مه عناي چييه؟ له وهيه وشه كه له و سه رده مه دا هه
وهك وشه يه كهى فارسى ته ماشا كرابيټ، به لام نه مرق كه ليكولېنه وه
له ميژووى زمانه ئيرانيه كان و ئيتيمولگي گه نجينه و شهى
زمانانى ئيرانى تا راده يه كهى زور پيش كه وتووه، ئيمه ده زانين كه
(شهه) وشه يه كهى ته نيا فارسى نييه به لكه وشه يه كهى ئيرانيه.
(شهه) له زمانى كورديدا به دوو شپوه به كار ده بريټ و له هه ردو
باره كه يشدا گورانيكى فونه تيكى به سه ردا هاتووه.

دېږي دووهم به روواله ت هه دريژه پيدانېكى ديږي يه كهه مه بو
روونكر دنه وهى پاشخانى رووداوه كه:

دهست به شمشير له گه لم ساحيى ده عوا ده رچوو

ئهمه نه گه رچى جورېك روونكر دنه وهيه، به لام به راستى
به شيكيشه له هيرشېكى شاراوه. تو بير له وه ده كه يته وه كه دوو
كههسى خوښه وار دانېشتوون و پېكه وه له باره و باسيكى
زمانه وانويه وه قسه و گوتويژ ده كه ن. ئهمه هيچ شتيكى سه يري
تيدا نييه. ههه دوو كهه سه كه خويان و ههه ئيمه و خوښه ريش
چاوه روانى نه وهين له نه نجامى ليكدانه وه، يا ليكولېنه وهيه كهى
زانستيدا، كيشه كه چاره سهه ر بكن. زوريش گرنگ نييه كى باشى

بۆ چوو و كۆ به هه‌له تىگه‌يشتوو. به لام ئەم وئنه‌يهى شىخ رەزا ده‌يكيشيت ناهاوسه‌نگى تىدايه: شىخ رەزا ده‌يه‌ويت باسى وشه‌ى (شەم) بکات، كه‌چى هه‌سه‌نى هه‌مزه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه شه‌ر هه‌له‌ده‌گيرسینت و له جى ئەوه‌ى دابنیشيت و بکه‌ويته‌ گه‌توگۆيه‌كى زانستى و زمانه‌وانيه‌وه، به شيوه‌يه‌كى شه‌رانى و هيرشبه‌رانه و (ده‌ست به شمشير) له شىخ رەزا ديتته پيشه‌وه. ئەم به كه‌م گورزى شىخ رەزايه كه ده‌يه‌وشينتته هه‌سه‌نى هه‌مزه، چونكه ده‌يه‌وى ناوى بزريتت و واى پيشان بدات كه ئەم، شىخ، ويستوويه‌تى باسىكى زانستى له‌گه‌ل به‌رانبه‌ره‌كه‌يدا بکات، به لام ئەو به شه‌ر و به شمشيره‌له‌كيشان لى هاتووته پيشه‌وه. به‌كارهينانى وشه‌ى (شمشير) له‌م ديره‌دا مه‌به‌ستىكى ديكه‌يشى پى پىكراوه، كه دواتر باسى ده‌كه‌م.

به‌يتى دووه‌ميش له زۆر رووه‌وه هاوشيوه‌ى به‌يتى يه‌كه‌مه، له‌وه‌دا كه هه‌م پاشخانى رووداوه‌كه ده‌گيريتته‌وه و هه‌م ناهاوسه‌نگى هه‌لوئىستى شىخ رەزا و هه‌سه‌نى هه‌مزه وئنا ده‌کات:

من وتم ناخونى شيره، ئەو وتى کلکى شيره
له‌سه‌ر ئەم له‌فزه به‌سى شوژش و ده‌عوا ده‌رچوو

له ديري يه‌كه‌مدا ديسان شىخ رەزا وه‌ک پياويكى خوئنه‌وار و هيمن و راستيخواز ده‌رده‌که‌ويت، كه‌چى شه‌ر و ناكوکيه‌كى زوريش قه‌وماوه له‌سه‌ر مه‌عنا و ليکدانه‌وه‌ى وشه‌ى (شەم). شىخ رەزا، ئەم جارە، راسته‌وخۆ پيمان نالى کييه شه‌ر

هه‌لده‌گیرسیڤت و ئاماده نییه گوتوبیژیکی هیمن و زانستانه بکات. به‌لام که بیر له‌وه بکهینه‌وه له دیری دووه‌می بهیتی یه‌که‌مدا، ئه‌وه‌ی شه‌ری هه‌لگیرساند و شمشیری هه‌لکیشا حه‌سه‌نی هه‌مزه بوو، ئیتر ئاشکرایه ئیستایش ئه‌وه‌ی بووه‌ته هۆی په‌یدا‌بونی (شۆرش و ده‌عوا) یه‌کی زۆر، دیسان هه‌ر ئه‌وه. خو ناکرێ بلیین شیخ ره‌زایه‌کی ئاشتیخواز و راستیخواز و زانستیخواز و بیچه‌ک، شه‌ری هه‌لگیرساندوه. (به‌سی) هاوواتای (بسیار) ی فارسییه، واته زۆر، گه‌لیک، فره.

له‌پال ئه‌م پروونکردنه‌وه ده‌روونییه‌دا، شیخ ماکی هه‌را و ناکۆکیه‌که‌ی خۆی و حه‌سه‌نی هه‌مزهمان بو ئاشکرا ده‌کات: شیخ ره‌زا وتووێته‌ی (شه‌م) ناخونی (نینۆکی یا چرنوکی) شیخه، به‌لام حه‌سه‌نی هه‌مزه وتووێته‌ی (شه‌م) کلکی شیخه. ئه‌مه شتیکی نییه دوو پیاوی خوینه‌وار له‌سه‌ری ببیته شه‌ریان، به‌لام شیخ ره‌زا هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه، له‌سه‌ره‌تای شیخه‌که‌وه، ده‌یه‌وێ حه‌سه‌نی هه‌مزه وه‌ک که‌سیکی شه‌رانی و راستینه‌ویست پێشان بدات.

به‌یتی سییه‌م ته‌رخان کراوه بو ده‌رخستنی ئه‌نجامی کیشه و هه‌رای شیخ ره‌زا و حه‌سه‌نی هه‌مزه له‌باره‌ی مه‌سه‌له‌یه‌کی زمانه‌وانییه‌وه. هه‌لوێستی دوو لایه‌نی کیشه‌که زۆر جیاوازن؛ یه‌کێکیان راستیخواز و زانستیخواره و ده‌یه‌وێ به‌راستی بزانیته وشه‌ی (شه‌م) مانای چیه، به‌لام ئه‌وی دیکه ده‌یه‌وێ به‌ زۆر و له‌ ریگه‌ی به‌کاره‌ینانی شمشیره‌وه کیشه‌که چاره‌سه‌ر بکات. له‌م به‌یته‌دا دیسان هه‌ر شیخ ره‌زایه که ده‌یه‌وێت په‌نا بباته به‌ر ئاوه‌ز و

مهنتیقی زانستی. له بهر ئه وهیشه له گه‌ل بهرانبه‌ره‌که‌ی گره‌و ده‌کات و فه‌ره‌نگ و قامووس ده‌کاته داوهر له‌نیواندا. ئه‌م هه‌یچ پێ داناکریت و نایه‌وی به زۆر باوهری خۆی بسه‌پینیت، به‌لکه ده‌یه‌وینت بگه‌رپیته‌وه بۆ سه‌رچاوه‌یه‌کی زانستی (کتیب)، تا بزانت کامیان باشی بۆ چووه:

گره‌وم کرد له‌گه‌لی، چووم و کتیبم هینا

شیخ ره‌زا له گه‌یرانه‌وه‌که‌یدا زۆر هۆشیارانه گه‌شه به پووداوه‌که ده‌دات؛ به چه‌شنیک که له پووی سایکۆلۆگییه‌وه کار بکاته سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی شیعره‌که ده‌خوینیته‌وه یا ده‌بیسیتیت. ئه‌و نایه‌ت به‌کسه‌ر ئه‌نجامه‌که بخاته به‌رده‌ستمان، به‌لکه هه‌نگاو به هه‌نگاو ده‌چیته پێشه‌وه، تا ده‌گاته لیواری کۆتایی. لی‌ره‌دا رامانده‌گریت، بۆ ئه‌وه‌ی به هه‌ناسه‌سوارییه‌وه چاوه‌روانی ئه‌نجام بین:

ناخونی من نه‌بوو، کلکی هه‌سه‌ناغا ده‌رچوو.

ئه‌مه ئه‌وپه‌ری سنگ‌فراوانی و راستی‌خوازییه. ئه‌گه‌رچی هه‌سه‌نی هه‌مزه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ویستووێه‌تی به زۆر کێشه‌که به‌رپینیته‌وه، به‌لام شیخ ره‌زا کۆلی نه‌داوه و هه‌ولێ داوه به شیوه‌یه‌کی زانستی و ئاشتی‌خوازانه بۆچوونه‌که‌ی خۆی بسه‌لمینیت و چاره‌سه‌ر بدۆزیته‌وه، تا ئه‌و راده‌یه‌ی که به‌رانبه‌ر به هه‌رشکردن و شمشه‌یره‌لکیشانی هه‌سه‌نی هه‌مزه، ئه‌م وره‌ی به‌ر نه‌داوه و باوهری زانستی‌خوازانه‌ی به هه‌یچ جوهریک کز نه‌بووه. په‌نای بردوووته به‌ر سه‌رچاوه‌ی زانستی، به‌ر کتیب و قامووس.

ئەنجامەكەيش، كە ھەر شەيخ خۆى بە گيان و ھەلۆستىكى
وهرزىكارانەوہ ئاشكرائى دەكات، ئەوہىە كە ھەسەنى ھەمزە
باشترى بۆ چووہ و لەسەر ھەق بووہ و ئەوہتا دەرگەوت كە (شەم)
ناخونى شەيخ رەزا نەبوو، بەلكە كلكى ھەسەن ئاغا دەرچوو. ئەمە
رەك ئەو وینانەمان دینیتەوہ بىر كە لە پەشەركەپى وهرزىكاراندا
دۆراوہكان دەچن پىرۆزىبايى لە سەرگەوتووہكان دەكەن و تەنانەت
ھەندۆ جار پەسنى لىھاتوويى و ئازايەتییان دەدەن. شەيخ رەزائىش
وہك پەسندانىك، لە كاتى ئاشكرادى ئەنجامى كەشەكەدا،
ناوى ھەسەنى ھەمزە بە رەزىكى زۆرەوہ دەھىنیت و پى دەلەت
ھەسەن ئاغا.

ئەمە لایەنى بەرچاوى و رووالەتیی شىعەرەكەيە، بەلام كاتى باش
لەى ورد دەبىنەوہ، لایەنى دىكەيش دەدۆزىنەوہ كە شەيخ رەزا لە ژىر
پەردەيەكى زمانەوانى و ساىكۆلۆگى و ھونەرىدا شارەدوونىوہ.
راستىيەكەى ئەوہىە كە شەيخ رەزا جارىكى دىكەيش خۆى بە دۆراو
و داماو پەشان دەدات لەپەناوى ئەوہدا كە گالته بە بەرانبەرەكەى
بكات و لە بەرچاوى خۆینەر سووكى بكات، ئەگەرنا شەيخ رەزا ئەو
پىاوہ بەستەزمانە نىيە كە ھەر وا بە ئاسانى مل بەدات، پى لە
ھەلەى خۆى بنیت و دان بەوہدا بنیت كە دۆرانىوہتى.

ئەوجا لىرەدا پرسىار ئەوہىە: ئايا بە راستى (شەم) ناخون نىيە
و كلكە؟ ئايا شەيخ رەزا لە دلەوہ پى واپە كە خۆى دۆرانىوہتى و
ھەسەنى ھەمزە گرەوہكەى بردووہتەوہ؟ تۆ بلى شەيخ رەزا ھىندە
لە زماندا كۆل بووبیت كە نەزانىبیت واتاى (شەم) چىيە و خۆى

تووشی (شۆرش و دهعوا) کردبیت؟ من هیچ گومانم لهوه نییه که شیخ رهزا هر له سهرهتایشهوه دهیزانی مهعنا (یا مهعناکانی) شهه چیه، بهلام کاتی دهرهتتیکي وای بۆ ههلبکهویت که خوئی ببیتته خاوهنی نینۆک (ناخون) و دوژمنهکهی بکاته خاوهنی کلک، چۆن ئهوه دهرهته له دهست خوئی دهرههکات؟

(شم: شهه)ی فارسی له ههموو فهرهنگه گهره و باوهپیکراوهکانی زمانی فارسیدا کۆمهلی مهعناي جياوازي ههيه، بهلام هر ههموويان ئهوه جهخت دهکن که (شهه) ههه کلکه و ههميش نينۆک (ناخون). کهواته ههه شهه رهزا باشي بۆ چوووه و (ناخون)ی ئهوه بووه، ههميش هسهنی ههمزه چاکي تیگههيشتوووه و (کلک)ی ئهوه دهرچوووه.

من پيم وایه (شم: شهه) که شيوهی فارسی وشهکهیه له زمانی کوردیدا دوو شيوهی جياوازي وهرگرتوووه: يهکهميان گۆرانی کۆنسوانتی يهکهمه له (ش)هوه بۆ (چ) و بهو پيه وشهکه بووته (چهه)؛ دووهميشيان گۆرانی بزوينی نيوان (ش) و (م)ی وشهکهيه له (فتهحه: فهتحة: سهه)هوه بۆ بزوينی بزۆکه، که له ئهلفوبیي کوردیدا نانوسريت. بهو پيهيش وشهکه بووه به (شم).

گۆرانی (ش) له گرۆی باشووری رۆژاواي زمانانی ئيرانييهوه بۆ (چ) له گرۆی باکووری رۆژاواي زمانانی ئيرانيدا ناساييه و له وشهی دیکهيشدا روو دههات. رهنگه دیارترین نموونه (شدن) بیت که له فارسیدا (فارسی کلاسیکیدا) مهعناي رۆيشتن و رابوردن دههات و له کوردیدا بووه به (چوون). تۆ بیر لهوه بکهروهه که

ئىستايىش بەشىكى زۆرى كورد، لەجىيى (هاتوچۆ) دەلئىن (هاموشۆ). لە كوردىيى ھەورامىدا بە شىۋەي (شىيائى) ماوھتەوھ. لە كوردىيى زازايشدا ھەر شىۋەيەكى واى ھەيە.

لە كوردىيى ئەمىرۆدا (چەم) جىگەي (شەم)ى گرتووتەوھ، بەلام بە مەنئى (دەست). وشەي (چەمچە) واتە (كەوچك)، كە لە راستىدا لە (چەم: دەست) و (چە) كە پاشگىرئىكە بۆ بچووكردنەوھ، پىك ھاتووتە، واتە (دەستىكى بچووك). لە فارسىدا (كفچە: كەفچە)يش بەو ماناىيە بە كار دەبرئىت، كە ھەم ديسان (كەوچك) بە كوردىيەكەيە. ديارە (كەوچك)يش لە (كەو) و (چك) پىك ھاتووتە. (كەو) لە (كف: كەف)ى عەرەبىيەوھ ھاتووتە، واتە (ناولەپ يا دەست) و (چك)يش پاشگىرى بچووكردنەوھە. لە وشەي (كەوگىر)يشدا ديسان (كف: كەف)ى عەرەبى بوو بە (كەو). وشەيەكى دىكە (چەمبەل)ە، واتە (ھەنگل، دەسكە گۆزە)، كە لەوئىدا (چەم) بە دى دەكەين. نمونەيەكى ديارتر وشەي (چەمۆلە)يە كە بە شىۋەي كردارى (چەمۆلە لىنان) و (چەمۆلە لىگرتن) بە كار دەبرئى، واتە دەستت يا ناولەپت رووھ دەموچاوى كەسپك درئىز بكەيت بە مەبەستى سووكايەتى پىكردن يا تەرىفكردنەوھ.

شىۋەي دووھى گۆرانى وشەكە ئەوھيانە كە لە كوردىدا دەبئتە (شم) و ئەمەيان لە وشەي (شمشئىر)دا دەبئىن. لە فارسىدا دەگوترى (شمشئىر: شەمشئىر) كە ھەردوو بەشەكەي لە كوردىدا گۆراوھ: شەم بوو بە شم و شئىر بوو بە شئىر.

شىئخ رەزائى تالەبانى كە لەگەل ھەسەنى ھەمزەدا گرەوى

کردووه، بیریان له وشه‌ی (شهمشیر)ی فارسی، یا (شمشیر)ی کوردی کردووه‌ته‌وه و ویستوو یانه بزانی ئه‌و (شم: شهم)‌ه مانای چیه؟ شیخ ره‌زا راسته‌وخۆ ئه‌مه‌مان بۆ باس ناکات، به‌لام هه‌ر له دیری دووه‌می به‌یتی یه‌که‌مدا وشه‌ی (شمشیر) دینیته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی خوینهر خۆی تیبگات که باسی (شهمشیر یا شمشیر) کراوه:

دهست به شمشیر له‌گه‌لم ساحیبی ده‌عوا ده‌رچوو.

ئه‌و ئه‌م دیره‌ی به‌مه‌به‌ستی روونکردنه‌وه نووسیوه، ئه‌گه‌رنا ئاشکرایه نه‌ه‌سه‌نی هه‌مزه و نه‌هیچ که‌سیکی دیکه له‌سه‌ر مه‌عنای وشه‌یه‌ک ناچیت ده‌ست بۆ شمشیر بیات و هه‌لکوتیه‌ته‌ سه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌ی.

له‌به‌یتی دووه‌مدا باشتر روون ده‌بیته‌وه که گوتویژ و (شۆرش و ده‌عوا)ی ئه‌و و هه‌سه‌نی هه‌مزه له‌سه‌ر وشه‌ی (شمشیر) بووه:

من وتم ناخونی شی‌ره، ئه‌و وتی کلکی شی‌ره
له‌سه‌ر ئه‌م له‌فزه به‌سی شۆرش و ده‌عوا ده‌رچوو.

شیخ ره‌زا باسه‌که‌ه‌ و ده‌گێرتیه‌وه وه‌ک بلیی دوو به‌ره‌ی ته‌واو دژ به‌یه‌کدی دروست بوویت. له‌دیری یه‌که‌می به‌یتی سییه‌مدا په‌نا ده‌باته به‌ر سه‌رچاوه‌یه‌کی زانستی بۆ گه‌یشتن به‌ راستی:

گره‌وم کرد له‌گه‌لی، چووم و کتیبم هینا

من نازانم شیخ ره‌زا بۆ ساغکردنه‌وه‌ی وشه‌که‌ه‌ و بۆ داوه‌ریکردنی نیوان خۆی و هه‌سه‌نی هه‌مزه، کامه‌ فه‌ره‌نگ و

قامووسی له بهردهستدا بووه و کاتیک دهلیت (چووم و کتیبم هینا) به راستی کام کتیبی هیناوه، به لام راستیه که یه ئه وهیه که زوربهی فرههنگه باش و ناودارهکانی فارسی، به تایبتهی فرههنگه کۆنهکان (دهخدا، برهان قاطع، معین، ناظم الأطباء، فرهنگ جهانگیری) ئه وه جهخت دهکن که (شه مشیر) واته ناخونی شیر و ههروهه هایش کلکی شیر. که واته شیر رهزا له یه که رووهه چمکیکی راستی شارووته وه. ئه و که دهلی:

ناخونی من نه بوو، کلکی حهسه ن ئاغا ده رچوو

راستی نه فره مووه، به لکه هه پپی خویش بووه شیعره که ی به وه بپرتیته وه که ئه نجامی گره وه که (کلکی حهسه ناغا ده رچوو). ئه مه یه ئه گه رچی به رووالهت سه رکه وتنیکی زمانه وانیهی حهسه نی هه مزه ده گه یینیت، به لام له وه زیاتریش سه رکه وتنیکی مه عنه و بی شیخ رهزایه. من هیچ به دووری نازانم شیخ رهزا ئه و شیمانیه یه یه شی له بیری خویدا دانابیت که خوینه ریکی کونجکۆل، هه له پیناوی زانینی راستیدا، بچیت و ته ماشای فرههنگ (کتیب) بکات. ئه ودهم بوی ده رده که ویت که ته نیا حهسه نی هه مزه نییه که گره وه که ی بردووته وه، به لکه شیخ رهزایش باشی بۆ چوو، چونکه (شه م) هه م ناخونی شیر و هه میه کلکی شیر. کاتیک خوینهر ئه م راستیه ی بۆ روون ده بیتته وه، هاوده ردی و خوشه ویستییه کی زورتری له لا دروست ده بیت بۆ شیخ رهزا که له شیعره که دا، هه ره بی به رووالهت، خوی به دؤراو داناوه. ئه مه یه ده بیتته سه رکه وتنیکی دیکه بۆ شیخ رهزا.

٤

ئېستا که هېشتاکه باسی هه لۆیست و تاکتیکه کانی شیعی شیخ رهزا دهکهین، جیی خۆیه تی شیعیکی شیخ بهینمه وه یاد که هه میسه بۆ من مایه ی سه رسوورمان بووه. ئەو له هه موو شیعه رهکانیدا ئەو تاکتیکه به کار دهبات که پێشتر ورده کارییه کانیم باس کردن، چ هیرشبردنی راسته وخۆ بیت، یا خۆماتکردن و به دوویدا هیرشبردن. به لام لهو شیعه ردها، به پێچهوانه ی هه موو هه لۆیسته کانی دیکه یه وه، شیخ رهزا زۆر لاواز و بیدهسته لات دیته بهرگویی و بهرچاوا. به پێی لیکدانه وه ی مامۆستا شیخ موکه پرهمی تاله بانی، ده بی شیخ رهزا ئەو شیعه ری بۆ شیخ محهمه د عه لی کوری شیخ عه لی گوتبیت، که ده بیته برازای شیخ رهزا. شیعه ره که باسی ئەوه دهکات که شیخ رهزا ویستوو یه تی بچیت بۆ دیوه خانی (برازا عه زیزه که ی)، به لام ده رگاوان ری لی گرتوو و وای پێشان داوه که نایناسیت، ئەگه رچی شیخ رهزا تی گه یاندوو که من مامه شیخ رهزام، به لام سوودی نه بووه و ته نانه ت ده رگاوان یه ک دوو قسه ی سووکیش به شیخ رهزا ده لی. که سییک که ده رگاوانی دیوه خانی شیخ حه مه عه لی بیت، نا کرئ هینده

روودار بیت قسهی سووک به مامی بلی. به لام دیسانیش ئەگەر ئەم هەلۆیستە (خومەییس ئەفەندی)ی دەرگاوان (قاپییەوان) به وه لیک بدەینه وه که وەرانی جنیویکی شیخ رەزای دابیتە وه، که بهیتیک پیشتر هەوالە هی کردبوو:

ئەم سەددی بابە بۆ منە، ئیزهاری که تا برۆم
یان مەرەمەت که حیزە! له سەرما گونم تەزی

دیسان چاوه‌روانی ئیمە له شیخ رەزا ئەوهیه که هێرشیکی توندی خۆیئاسا بکاته سەر خومەییس ئەفەندی دەرگاوان و شیخ محەمەد عەلیی برازایشی که دیاره دەبی ئەو تەمی دەرگاوانی کردبیت، دەرگا بۆ شیخ رەزا نەکاته وه. له سی چوار شیعیری دیکەدا شیخ رەزا، بی هیچ هۆیهکی ئاشکرا، هێرشی یه‌کجار توندی کردووته سەر شیخ محەمەد عەلی و جنیوی زۆر ناشیرینی پی داوه و قسهی سووکی پی کردووه، که چی له م شیعیردا زۆر بێدەسته‌لاتانه، نەک هەر به‌رانبه‌ر شیخ محەمەد عەلی، به‌لکه به‌رانبه‌ر دەرگاوانی شیخیش دهبەزیت و مه‌یدان چۆل ده‌کات:

وهختی که له‌م موعامه‌له زانیم غەرەز چیه

دەر حال گه‌رامه پاشه‌وه، ئەمما به‌ عاجزی

شیخ رەزایه‌ک که له شیعیری دیکەدا به شیخ محەمەد عەلیی گوتبیت:

شیخ ئەوا جیی پده‌ری گرتە وه ده‌ستی به‌مه بی

بوچی دهبی ئیستا که زمانی چوو بیتته کلیله و هیئنده بیدهسته لات
بیت، نه توانیت دوو جنیوی مزر به شیخ محمه مد علی و
دهرگاوانه که یشی بدات؟ من خۆم هیچ لیکدانه وهیه کم نییه، به لام
له باره ی ناروونیی ئه م شیعره وه دهکری ئه م سه رنجانه رابنیم:

۱- به پیچه وانه ی هه ندی پارچه شیعی دیکه ی شیخ ره زاوه، که
گومانیان لی دهکریت هیی ئه و بن، من هیچ گومانم له م شیعره
نییه و دلنیام که شیعی شیخ ره زایه .

۲- ئه گه رچی شیخ ره زا به دریژا باسی ئه وه دهکات که چۆن
خومه بیس ئه فه ندی ری لی گرتوو و خوی لی کردوو به
نی ره تورک و پی وتوو: "تۆ کیی؟ ناتناسم،" که چی به ران به ر
ئو هه موو بیئ هه بییه ی خومه بیس ئه فه ندی، شیخ ره زا ته نیا
سوو که جنیویکی پی ده دات، پی ده لیت "حیزه"، که ئه مه له چاو
جنیوی دیکه ی شیخ ره زادا ده بی به پاداشت و خه لات دابنریت.
ده بی چ نه ئینییه ک هه بیت که ئیمه نایزانین؟

۳- شیخ ره زا خوی ده زانیت بوچی ری لی ده گرن و ناهیلن بچیتته
ژوو ره وه، به لام له شیعره که دا ئه مه ئاشکرا ناکات: "وهختی که
له م موعامه له زانیم غه ره ز چیه . "خوینهر چاو ه پروانی ئه وه یه
شیخ ره زا ویرای کو مه لی جنیو و سووکایه تی، شتیکیش
ئاشکرا بکات، با راستیش نه بیت و خه یا لکردی خوی بیت،
که چی شیخ بیدهنگی هه لده بزیریت.

۴- کاره ساتی هه ره گه وره له گه ل دوایین دیری شیعره که دا روو
ده دات: "دهر حال گه رامه پاشه وه، ئه م ما به عاجزی." شتی وا

چۆن دەبیت؟ ئەو شیخ پەزایە پاشا و والی و شیخ و ئاغای داووتە بەر تیری ھێرشى ھونەرماندانە و ناھونەرماندانەى خۆى، ئەو شیخ پەزایەى "نە لە بیگانەى پرسیووە و نە لە خویش"، ئیستا بۆچی وا کز و لاواز و بێدەستەلاتە کە ناتوانیت بەرگرییەکی بچووکیش لە خۆى بکات؟

ئەمە ناروونییەکی گەورەییە لە شیعرى شیخ پەزادا، بەلام نە ناروونییى زمانەوانییە، نە ناروونییى ھونەرى و نە ناروونییى فۆرمى شیعر، بەلكە بابەتتىكى دیکەییە کە رەنگە لە ناروونییى میژوووییە، یا ناروونییى توێژینەووە نزیکتەر بیت. شیخ پەزا لە شیعرى دیکەدا باسى پیری و بێھیزی و لاوازیى خۆى دەکات، بەلام ھەمیشە بە شیوہیەکی ھونەرى، کە بناخەکەى لەسەر ھیزی سیکسى یا میژووى سیکسى شیخ پەزا دادەمەزرىت، قەرەبووى ئەو لاوازی و کزییە دەکاتەوہ. لە شیعرتکدا کە دەیەوئ باسى پیربوونى خۆى بگێریتەوہ دەلئ:

شیخ پەزا پیر بوو، پووى مەجلیسى یارانى نییە
تاقەتى کەشمەکەش و گەردشى شارانى نییە
دەست بە گۆچان دەگەرئ، ئیستە لەبەر زەعفى وجود
مەترەقە سەرزەلەکەى قوووتى جارانى نییە.

لێرەدا شیخ پەزا سەرەرای ئەو ھەموو پیری و بێھیزییە، پشتى بە مەنتىقى میژوو قاییمە، پشتى بە مەنتىقى میژووى سیکسى، یا راستەر، میژووى "مەترەقە سەرزەلەکەى"، قاییمە. ئەویک کە پۆژئ

له رۆژان خاوهنی "مترهقیکی سه رزل" بوو بیت، که ی گرنکه ئیستا
بیر بیت یا قووته جارانی نه بیت؟
هر ئه مهنقیقه، به لام به شیوهیه کی تر، له شیعریکی دیکهیدا
دوو باره ده بیته وه:

عومرم گه یی به هه شتا، کیرم به کاره هیشتا

گه یشتن به ته مهنی هه شتا سالی ده بی نیشانه ی بیه یزی و پیری
بیت، به لام لای شیخ رهزا ئه م هاوکیشه یه کار ناکات. ئه و پیوانه ی
تایه تی خو ی هه یه بو پیوانی ته مهن و هیز و گور. له م دیره یشتا
هیزی خو ی له مهنقیکی سیکسییه وه وهرده گریت، به لام
مهنقیکی میژووی نییه، به لکه مهنقیکی فهلسه فی و واقعییه،
مهنقیکه له سه ر بناخه ی کارکردی ئیستا دامه زراوه. ئه و پی
وایه بو ئه وه ی هه بیت، ده بی ئاله ته که ت کار بکات. ئه گه ر
فیلوسوفی فرانسی رینی دیکارت (۱۵۹۶-۱۶۵۰) هه بوونی خو ی
به وه دا دناسیته وه که بیر ده کاته وه (دواتر ئه مه ی کرد به گومان):
من بیر ده که مه وه، بو یه هه م: [I think, therefore I am *cogito*
ergo sum]، شیخ رهزا هه بوونی خو ی به ئاله ته کهیدا دناسیته وه:
"کیرم به کاره، که واته من هه م." هه ر ئه م هاوکیشه فهلسه فییه که
له شیعری پیشوودا مه ودا یه کی میژوویشی ده خاته سه ر و میژوو
ده کاته هیزیک که بتوانیت ئیستایشی هه م پی ته فسیر بکات و
هه میش پاساو بدات (تفسیر و تبریر). راستیه که ی ئه وه یه شیخ
رهزا ئه م ژیربیزییه فهلسه فییه ی له چه ند شیعری دیکه یشتا و به

شیوهی جوړاوجوړ دهربريوه.

ههنديک له ناروونيهکانی شيعری شیخ رها له بهر شیوهی خویندنه وهی بهیتهکان و گونجانديان له گه ل بنه ماکانی زانستی عهرووزدا پهیدا دهبن. ئەمه تهنیا له شيعری شیخ رهاذا روو نادات، به لکه به شیکی زوری شيعری کلاسیکی کوردی، به هوی خویندنه وهی هه له وه و به هوی ئەوه وه که خوینهر شارهازی زانستی کیشهکانی شيعری کلاسیک (عهرووز) نییه، ئەم ناروونيه سهه له ده دات.

لهو شيعره دا که په شیمانیی خوئی دهرده بریت له وهی که رکووی به جی هیشتووه، شیخ ده لیت:

ئو رۆژه که تۆرام و له که رکووک سهه فرم کرد
مانهندی عهقاریب له ئەقاریب هه زهرم کرد.

کیشی ئەم شيعره (ههزه جی موسه ممه نی ئەخره بی مه کفووفی مه حزووفه = هزج مئمن أخر ب مکفوف محذوف) و بهم شیوهیه دابر ده کریت:

v - - /v - - v /v - - v /v - -

پیهکانی شيعره که بهم شیوهیهن:

مفعول / مفاعیل / مفاعیل / فعولن

زۆربهی ئەوانه ی دیوانی شیخ رهزایان چاپ کردووه یا به شیوهیهکی دیکه کاریان له سهه شيعرهکان کردووه، بهیتی

دووهميان بهم جوړه خویندووتهوه:

گهردوون سنگی کردم و هینامییه کوی
میوانی له کن مامه غهفووری لهجهرم کرد

نووسینی وشه‌ی دووهم له دپری یه‌که‌می نه‌و بهیتهدا له دوو
رووهوه هه‌له‌یه: جارکیان نه‌وه‌یه که له‌گه‌ل کیشی شيعره‌که‌دا
ناگونجیت و له‌نگییه‌ک دروست ده‌کات، جارکیش له‌به‌ر نه‌وه‌ی
وشه‌که (سنگ) یا (سه‌نگ) نییه، به‌لکه (سنگ) له که ده‌بی دهنگی
بزوینی (بزرۆکه) بخریته دوا‌ی هردوو کونسونانتي یه‌که‌م و
دووهم، که نه‌وده‌م وه‌های لی دیت (sinik).

(سنگ) و (سنک‌کردن) وشه‌یه‌که به راده‌ی یه‌که‌م له ناوچه‌ی
گهرمیان به کار ده‌بریت، به معنای نه‌وه‌ی پت بخه‌يته ملي
سه‌گیک و رایکی‌شیت. به پته‌که ده‌گوتريت (سنگ) و به
کرداره‌کیش (سنک‌کردن). ته‌نانه‌ت هندی‌کجار ده‌رویش بو
پیشاندانی بچووکي و دلسوزی خوی بو شیخی ریبه‌ری ده‌لایت:
(من سنگی نه‌و شیخه‌ و له ملما)، واته خوی به سه‌گی شیخه‌که‌ی
ده‌زانیت. شیخ ره‌زایش وه‌ک که‌رکوکیه‌ک و وه‌ک گهرمیانیه‌ک
شاره‌زای وشه‌ی (سنگ و سنک‌کردن) بووه و زور جوانی به کار
بردووه: "گهردوون سنگی کردم." که نه‌مه‌مان زانی، نه‌وده‌م ده‌بی
نه‌و دیره بهم شیوه‌یه بخوینریته‌وه و دابر بکريت:

گهردوون سد / نکی کرد / م و هینامی / یه کوی
میوانی / له کن مامه / غهفووری له / جهرم کرد

له زۆر شیعری دیکه‌یشدا، چ هیی شیخ ره‌زا و چ هیی
شاعیرانی دیکه‌ی کلاسیک، هه‌له‌ی له‌م بابه‌ته هه‌یه که بووته هۆی
ئه‌وه‌ی شیعره‌که وه‌ک خۆی نه‌خوینریته‌وه و وشه‌کان گۆرانیان
به‌سه‌ردا بێت.

به‌شیکي يه‌کجار گرنګي تېکستي ناروون له ميژووي ئه‌دهبيياتي کلاسيکي رۆژه‌لا تيدا ئه‌و ئه‌دهبه‌يه که هه‌نديک له سوڤييه‌کان نووسيويانه و به "شه‌ته‌حات" يا "شه‌ته‌حييات" ناوي ده‌رکردووه. شه‌ته‌حييات واته گوکردني هه‌ندي قسه‌ي به پروالته له‌گه‌ل شه‌رعدا ناکۆک، ئه‌و قسانه‌ن که له کاتي مه‌ستي و زه‌وقدا هه‌ندي له‌وانه‌ي گه‌يشتوون [به‌پله‌ي به‌رزي ته‌سه‌ووف و خواناسي] ده‌يکه‌ن، وه‌ک قسه‌کانی هه‌للاج و جونه‌يد و بايه‌زيد، ئه‌و وشانه‌ن که سوڤييه‌کان له کاتي وه‌جد و حال و بي‌خو‌ييدا له‌ده‌ميان ده‌رده‌چي‌ت. شه‌ته‌حييات لای هه‌ندي کۆلکه مه‌لا و دينداری نه‌خوينده‌وار وه‌ک کفر ته‌ماشاشا ده‌کریت.

له ئه‌ده‌بي شه‌ته‌حيياتدا نمونه‌ي يه‌کجار به‌رز و جوان هه‌يه که هه‌تا زياتر لتي ورد ببيته‌وه، خو‌شي و چيژيکي رۆحي و هونه‌ريي زورترت پي ده‌به‌خشي‌ت. به‌شیکي زۆري نووسينه‌کانی حوسه‌يني کوري مه‌نسووري هه‌للاج (۸۵۸-۹۲۲) شه‌ته‌حيياتن، به‌تايبه‌ت (کتیبي ته‌واسين) که تيگه‌يشتنی ئاسان نييه. په‌نگه ناودارترين قسه‌ي هه‌للاج (أنا الحق: منم راستی) بيت، که هه‌نديکجار وه‌ک

(منم خودا) لیک دهریتتهوه.

بایهزیدی بهستامی (۸۰۴-۸۷۴) دهفهرموویت: "خوای گهورهم له خهوندا بینی، پیم گوت: ریگه بۆ لای تۆ چۆنه [واته: چۆن بیم بۆ لات؟] فهرمووی: [نهفسی] خۆت به جی بهیله و وهره." ههر بهستامی فهرموویته: "پیم سهیره کهسیک خودای ناسیوه و دهپیهرستیت." ههروهها: "کهعبهه بینی به دهورمدا دهسوورایهوه." یا "مووسا ههزی دهکرد خودا ببینیت، من ههز ناکهم خودا ببینم، ئهوههز دهکات من ببینیت."

بۆ تیگهیشتن و لیکدانهوهی شهتهحییاتی سوڤییه گهورهکان، دهبی ئیمه پیشهکی چاو له مهنتیقی رووالهتی دین بیوشین و ئهوه پهسهند بکهین که باوهر پلهی جیاوازی ههیه و ههر پلهیهکیش زانیاری و سنوور و قانونی خۆی ههیه. ئهم راستییه تهنانهت تیگهیشتنی قورئانی پیروژیش دهگریتهوه. کاتیک بایهزید دهلی: "پیم سهیره کهسیک خودای ناسیوه و دهپیهرستیت،" ئهمه به رووالهت دژی بنه ما گشتییهکانی دینه، چونکه کهسیک که خودای باش ناسی، ئهوسا چاکتریش دهتوانیت بیهرستیت. بهلام که لئی ورد دهبیتهوه، دهبینیت مهبهستی بایهزید ئهوهیه، خودا هینده خاوهنبهزهیی و دلۆفانه که تهنیا چاوهروانی بهزهیی و خۆشهویستی و بهخشینی لی دهگریت. کاتی بهندهیهکی خودا تیگات خودا، خودایهکی وههایه، ئیدی هیچ ترسیکی لای نامینیت و مهگهر ههر لهبهر خۆشهویستی، خودا بیهرستیت، نهک لهبهر ترس. دیاره مهبهستی بایهزیدی بهستامی ئهوه نییه با خهلکی خودا

نه په رستن، به لکه دهیوئې بېسنووری و فراوانی به زهیی و
خوشه ویستی و به خشندهییی خدا وینا بکات.

هیندهی من بزائم له ئهدهبی کوردیدا تیکستیکمان نییه که به
راستی بتوانین ناوی بنیین شته حییات. لای شاعیرانی سوڤیی
کورد، مه لای جهزیری، ئهحمدهی خانی، مه ولهوی، مه حوی... هتد
جوړیک دربرپین ده خوینینه وه که رهنکه زیاتر له و نمونانه وه
نزیکتر بن که پیشتر وهک دربرپی "دژمه نتیق" یا "مه نتیقی
ئاوه ژوو" ناوم هینان. له باسکردنی شهیتان (ئیبلیس) دا ئهحمدهی
خانی لیکدانه وهیه کی تایبتهی خوئی هیه که له وانهیه لای
نوینه رانی دینی رهسمی و روواله تی زوریش جیگی رازیبوون
نه بیت. به لام خانی خویشی ئه و جوړه باوه رانهی زور به پاریز و به
وریایی درده بریت. بو نمونه خانی کړنووشنه بردنی شهیتان بو
ئادم به هله نازانیت. دیاره ئم باوه ره پیشتر لای حه للاج و
غه زالییش هه بووه.

شیوهیه کی دیکه ی ناروونیی تیکست پیوه ندیه کی راسته وخوئی
به خوینده وار ییه وه هیه، واته ته نیا که سیکی خوینده وار، ئه ویش
خوینده وار به و زمانه و به و ئه لفو بییه، ده توانیت له بیر و میشکی
خویدا وینهیه کی شیعره له شدار بکات (تجسید: Embody, Incarnate).
ئم جوړه میتافورانه ته نانه ت ناکرئ ته رجه مهی
زمانیکی دیکه یشی بکهیت، چونکه وینهیه ک که له سه ر بنچینه ی
تیه کانی (حرف) ئه لفو بییه کی تایبته دامه زینراوه، به ئه لفو بیی
زمانیکی دیکه دروست ناکریتته وه. مه ولانا جه لالوددینی رومی

(۱۲۰۷-۱۲۷۳) دهفهرموویت:

توقاف قندی و من لام لب تلخ
ز قاف و لام ما قل میتوان کرد

[توقافی شهکریت و من لامی لئوی تال]

له قاف و لامی ئیمه دهکری قول: بلّی دروست بکریت].

له پیکهینانی ئەم وینه شیعریه‌دا نهک ته‌نیا حەرفی (ق) و (ل)
به‌شداری ده‌که‌ن، به‌لکه ئاشنایه‌تی و زانیاری له‌باره‌ی
قورئانیشه‌وه نه‌خشیکی ناوه‌ندیی هه‌یه، چونکه (قل: قول: بلّی) له
دهیان ئایه‌تی قورئاندا دووباره و چه‌ندباره ده‌بیته‌وه.

هەر مه‌ولانای رۆمی له شیعریکی دیکه‌دا ده‌لّیت:

خمار و خمر یکستی ولی الف نگذارد

الف چو شد ز میانه، ببین خمار چه باشد

[مه‌ی و مه‌یفرۆش هەر یه‌کن، به‌لام ئەلفه که ناهیلّیت

که ئەلفی نیوانیان رۆیی، ببین مه‌یفرۆش چیی لی دیت]

که‌سیک خوینه‌وار نه‌بیته و شاره‌زای فارسی و عه‌ره‌بی و قورئان
نه‌بیته، هیچ چیژیک له وینه‌ی وه‌ها وه‌رناگریته. من که شیعری
دووهم به‌ کوردی روون کردووته‌وه، به‌ راستی وینه‌که‌م
نه‌کردووته کوردی، به‌لکه ته‌نیا مه‌عنای پرواله‌تی به‌یته‌که‌م
ته‌رجه‌مه کردوو، چونکه مه‌ولانا دوو وشه‌ی (خمار) و (خمر)

کردووه ته کاکلی میتافۆری ئەم بەیتە و دەیهوی ئەو (ا: ئەلف)ە
که بەشیکیه له وشەیی (خمار) و له وشەیی (خمر) جیای دەکاتهوه،
لا ببات، بۆ ئەوهی هەردوو یان ببن به یهک. بـیـجـگـه له لایهنی
زمانهوانی، بهیتەکه پرە له نیشانهی فەلسەفەیی (وهحدەت
ئەلوجود: وحدة الوجود)یش. هەر لەم شیوه دارپشتنه بهیتیکی
ناواری ئیبنولفاریز [ابن الفارض] (۱۱۸۱-۱۲۳۵) ههیه دهلیت:

بینی و بینک انی یینازعنی
فارفع بلطفک انی من البین

من که بهیتەکهی مهولانای رۆمی له گەڵ ئەم بەیتەیی ئیبن فاریزدا
بهراورد دهکەم، پیم وایه مهولانا وردهکاریی زمانهوانی و شاعیرانه
و سوڤیانهی زیاتری تیدا به کار بردووه.
له شیعرێ کوردیدا وینەیی لەم جوۆره لای نالی و مهحوی و
هەندیک له شاعیرانی ئەمرۆیش بهرچاو دهکەوێت. نالی دهلیت:

لهبت میم و قەدەت ئەلف و زولف چیم
دهزانی بهم سـیـیـانـه تـالـبی چیم

ئەم وینەیه تهنیا خوینەواریکی کورد یا فارس دهتوانی له
میشتکی خویدا له شدارای بکات، ئەگەرنا خوینەریکی عەرهبیش
ناتوانیت چێژیکی لی وەر بگریت.

ناکریت ئیمه هه‌میشه ناروونی تیکست بگه‌پنینهوه بۆ هۆی
زمانهوانی یا به‌کاره‌ینانی مه‌نتیقی به‌راوه‌ژوو یا سیمبۆل و

نیشانه‌ی تایبەتی بواریکی زانیاری. جاری وا هه‌یه قسه‌یه‌ک یا تیکستی‌ک هیچ ئامانجیکی نییه و به شیوه‌یه‌ک دادەریژری که ئه‌وه‌ی ده‌یلای یا ده‌ینوووسیت، خویشی نازانیت بوچی وای دادەریژری و چ مه‌به‌ستیکی پی ده‌پیکیت. ئه‌و گۆرانه گه‌وره‌یه‌ی بزووتنه‌وه‌ی سورریالیزم و دا‌هینه‌رانی سورریالیست له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا هینایانه ناو کایه‌کانی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر و فیلم و موسیقا و سیاست و فه‌لسه‌فه‌وه، زورجار وا باس ده‌کریت وه‌ک بلی هیچ ئامانج و هیچ مه‌به‌ستیکی نه‌بووه، به‌لام نه دا‌هینه‌رانی سورریالیست خوین ئه‌م پیناسه‌یه‌یان پی راسته و نه ئه‌نجامی بزووتنه‌وه‌که‌یش ئه‌و پووچگه‌راییه‌ بوو که به شیوه‌یه‌کی نار‌ه‌وا ده‌نوووسینریت به ناوی بزووتنه‌وه‌ی سورریالیزمه‌وه. تۆ که مانیفیستی یه‌که‌م (۱۹۲۴) یا مانیفیستی دوهمی سورریالیسته‌کان (۱۹۲۹) ده‌خوینیه‌وه له‌پال کۆمه‌لێک ده‌ریزینی نادیار و ته‌ماویدا، ده‌زانیت ئاندری بریتۆن (۱۸۹۸-۱۹۶۶) و هاو‌پیکانی هه‌م مه‌به‌ستیکی شارستانانه و فه‌ره‌ه‌نگییان هه‌بووه و هه‌میش ئامانجیکی هونه‌ری و سیاسی.

له‌م رۆژانه‌دا ئانتۆلۆگیه‌کی شیعی سورریالیستانه‌ی ئه‌مه‌ریکی و ئینگلیزیم ده‌خوینده‌وه. راسته به‌شیک له تیکسته‌کان هیچ نالین، به‌لکه ته‌نیا ریزکردنیکی نار‌یکوپیکی وشه و ده‌سته‌واژهن، به‌لام تیکستی وه‌هایشم به‌رچاو که‌وت که هه‌ر شاعیریکی سیاسه‌تکار و شو‌رشگێریش بینوسیا‌یه له‌وه چاکتر و جوانتری نه‌ده‌نوووسی.

باوکیک دهناسم، زۆرجار له کورپه چوار پینچ سالانه که ی خوی دهپرسی: "تۆ منت چهند خۆش دهوی؟"، کورپهیش که لهو تهمنه دا نهیده توانی لایه نه مهنتیقی و نامهنتیقییهکانی پرسیاره که ههلسهنگینیت، وهرامی باوکی دهداپهوه و دهیگوت: "بیستوحوت." بیگومان پرسیاریکی بهو شیوهیه دهبی ههر بهو شیوهیهیش وهرام بدریتهوه.

مامۆستا عهلاههددین سهججادی له چهند بهرگی "رشتهی مرواری" دا پاژیکی تهرخان کردووه بۆ ههندی قسهی کورت و نادیار و ناوی ناوه "وهلامی بی وهلام." لهم پاژهی رشتهی مرواریدا زۆر شتی وا دهخوینینهوه که ناوهڕۆکه کهی تهماوی و نادیاره، بهلام که بیر له ههلهومهرجی گوتنی ئه و قسانه دهکهیتهوه، دهبینیت هیندهیش بیتاوهڕۆک و بیتامانج نین.

من ههر له مندالییهوه ئاشنای کتیبی "حکایهتی مهلای مهشههور: لطائف خواجه نصرالدین، رحمة الله علیه" بووم. دهیان جار و زیاتریش خویندووومهتهوه. ئیستایش جاروبار که دهکهویته بهرچاوم، دیسان یهک دوو چیرۆکی ههر لی دهخوینمهوه. تهنانهت که مندالهکانم بچووک بوون، دهیان چیرۆکی مهلا نهسرهددینم بۆ خویندووونهوه. به راستی مهلا نهسرهددین یهکیکه له گهورهترین هونهرمهاندانی سورریالیست له ههموو میژووی مرۆفایهتیدا. کردار و گوتاری مهلا نهسرهددین نمونهی دهربرین و دارپشتنی ههره بالا و داهینه رانهی سورریالیزمی رۆژه لاتیییه. له ناو ههموو چیرۆکهکانی مهلا نهسرهددیندا، یهکیکیان ههر له مندالییهوه

سەرنجى ڤاكتىشاوم، نەك لەبەر ئەوھى خۆشە، يا مەرۆڤ دەھىنئىتە
پىكەنن، بەلكە لەبەر ئەوھى بەپىي تىگەيشىتنى ئەوسا و
ئىستائىشم، ھىچ نالەيت. خۆشىي چىرۆكەكەيش، ھەر نەبى بۆ من،
لەوھدايە كە ھىچ نالەيت. چىرۆكەكە لە كتەبەكەدا بەم جۆرە، بە
شىوھزارى كەركووكىيانە و بە ڤىنووسى ئەوساى كوردى،
نووسراوھ:

(حكايەت) رۆژىك مەلا لە ناو قەبرىستانەوھ ئەم سەر ئەو سەر ئەكا
ئەبىنئى سەگىكى زۆر گەورە مەيز ئەكاتە قەورەكانە مەلاش گورج
ئەخورپىتە سەگەكە و بەدارەكەي دەسيەوھ ئەداتە سەگەكە ئەوئىش
رئەپەرىي بەددانى داوانى مەلا ئەگرى پارچە پارچەي ئەكا مەلاش
لەترسا ئەلئى (دەبررۆق سەگى آزام دەبررۆق).

لەژىر چىرۆكەكەدا وئىنەيەكى مەلايش كراوھ لەو كاتەدا كە
سەگەكە پەلامارى دەدات. ژىرنووسى وئىنەكە دەلئى: (مەلا
بەسەگەكە ئەلئى دەبررۆق سەگى آزام دەبررۆق)

تەواو. ئىتر نە نوختە و نە فارىزە و نە نىشانەي گواستەوھ.
دەمويست چىرۆكەكە سەرلەنوئى دابىرئەوھ و بە كوردىيەكى
باشتر و ڤىنووسىكى راستر بىنووسمەوھ، بەلام لە خزمەت رۆحى
ھونەرمەندىكى سورپالىستى گەورەي وەك مەلا نەسەددىندا و لە
خزمەت رۆحى دەروئىشىكى زمان و فەرھەنگى كوردىي وەك
خوالئىخۆشبوو (مەمەد ئەمىن عەسرى)دا ئەو مافەم نەدا بە خۆم.
بە راستى من دژى ئەوھم مئىژوو سەرلەنوئى بىنووسرئىتەوھ، دژى
"دارئىشتەوھى مئىژوو"م.

سەرچاوهكانى ئەم لىكۆلئىنه وهيه:

- ۱- نالى: ديوانى نالى (چاپى جۆراوجۆر).
- ۲- ديوانى شىخ رەزاي تالەباني (چاپى جۆراوجۆر)
- ۳- تالەباني، د. موکەپرەم: شىخ رەزاي تالەباني؛ ژيانى، پەروردەي، بىروباوهرى و شىعەرى، دەنگاي چاپ و بىلاکردنەوهى ئاراس، هەولير .۲۰۰۱.
- ۴- ديوانى جەزيرى (چاپى جۆراوجۆر).
- ۵- خانى: مەم و زين (چاپى جۆراوجۆر).
- 6- Hirshfield, Jane: Hiddenness, Uncertainty, Surprise: Three Generative Energies of Poetry, Tarsset : Bloodaxe Books, 2008.
- ۷- ئىنجيل (بە كوردى و سوئدى).
- ۸- قورئان
- ۹- شىخ محمود شىبەستري: گلشن راز
- ۱۰- حكايةتى مەلاي مەشهور، لطائف خواجه نصرالدين رحمة الله عليه، چاپى عبدالخالق محمد أمين عصرى، ۱۹۸۴.
- ۱۱- سەججادی، عەلاؤددین: رشتەي مروارى (هەشت بەرگ).
- ۱۲- مەولانا جەلالوددینى روومى: ديوانى شەمسى تەبرىزى.
- ۱۳- محەمەد، مەسعوود: چەپكىك لە گولزارى نالى.

شیخ رهزای تالهبانی،
شاعیریکی ههجووکاری کورد

س. ج. ئەدمۆندس

فهرهاد شاکه‌لی له ئینگلیزییهوه کردوووه‌تی به کوردی

سه‌رچاوه:

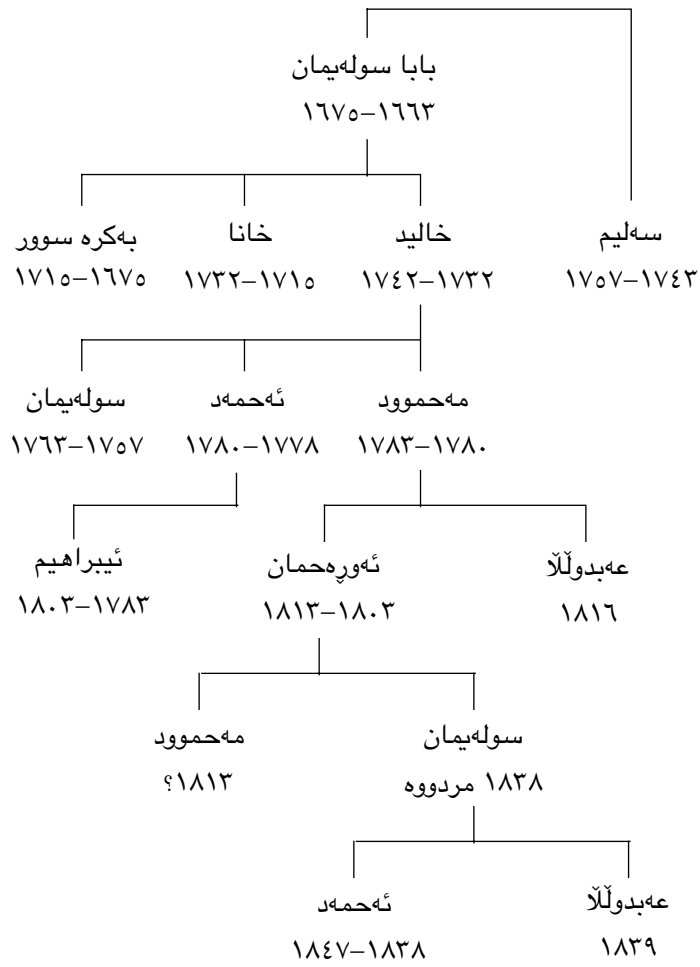
C. J. Edmonds: A Kurdish Lamponist: Shaikh Riza Talabani, Royal Central Asian Journal, Volume: 1935, number 1, February 1935, pp. 111-123

١

له نیوهی دووهمی سدهی ههفدهیه مهوه تا ناوهراستی سدهی نۆزدهیه م بنه مائهی سه ره به خۆی به به له کوردستانی خواروودا فه رمانه ووا بوو. ئەو درهخته (شهجه ره) ی خواره وه که به شی زۆری له سه ر زانیارییه که هه لچنراوه، له کتیبی "میژووی فه رمانه وایانی بابان" (*) له شاره زوور و ئه رده لان" ی سه یید حوسه یین موکریانی (پرواندن، ١٩٣١) وه رگیراوه، پتوهندی و زنجیره ی جیگرته وه ی ئەمیره هه ره گرنگه کان پێشان دهدات.

له خاناوه ئیتر هه موو فه رمانه وایه که له قه بی پاشای هه بوو. میژووه کان ته نیا وه ک نیشانه ی گشتی دیاری کراون. ماوه ی حوکمرانییه کان به رده وام و پتوهست نین؛ له گۆرینی سالی کۆچی (هیجری) دا بۆ سالی مه سیحی هه میشه ده شی یه ک سال هه له روو بدات، مه گه ر رۆژی مانگه که بزانییت؛ له هه ندی باری دواتردا، لیتیکچوون له نیوان کۆچی و سألنامه ی تورکیی رومیدا ره نگه ببیته هۆی (هه له ی) سالیکی تریش. به هۆی ناکۆکی ناوخۆی بنه مائه که وه، وه ک ئەنجامیکی دوژمنایه تی تورکیا و ئیران، گه لی (*) شیوه ی راستینی کوردی (ی وشه که) به به یه؛ بابان گۆرانیکی فارسی یا تورکیه.

له حوكمرانييه كان له جاريك زياتر ناوبر كراون؛ زور له
فهرمانره واکان له جاريك زياتر دهسته لاتيان گرتووه ته دهست. بهو
جوړه وا رووی داوه که حوکم له ناو حوکمدا هه بووه و دياره که
له وانه يه بير و بوچوونی جياوازیش هه بیت له سهر نه وهی که چی به
جيا بوونه وهی کاته کی دابنریت و کارکردی دانیشتن له سهر تهخت
چییه. گورانی بهرده وام له ۱۷۶۳ و تا ۱۷۷۸ و له ۱۸۱۳ و تا
۱۸۴۷، به تايبته، به هیچ جوړیک هیی هه لاواردن نییه. هه ندی
له و میژووانه یی دراون به دنایاییه وه راستن؛ ده کری دانیشتنی
نهمهد پاشا له سهر تهخت باس بکریت چونکه له م میژوونیکاره دا
که نالیی شاعیر دایناوه نه وه چه سپنراوه:

شاهی جه مجا نالییا، "ته ریخی جه م" ته ریخییه

به پیی سیستیمی (حیسابی) نه به ده تیکرای نرخی حه رفه
عه ره بییه کان که له وشه کانی (ته ریخی جه م: تاریخ جم) دا هه ن،
که به گویره یی بنه ماکانی نووسینی فارسی، نه که کوردی تازه،
نووسراون، ده کاته ۱۲۵۴، واته ۱۸۳۸ ی زایین.

ناوهندی یه که مینی حوکمی به به قه لاچووالان بوو، که هیشتايش
که لاهه کانی له نزیکي دیی چوارتا، که نیستا باره گای کارگی پری
قه زای شارباژیره، ده بیترین. ئیبراهیم پاشا، که سالی ۱۷۸۳
چوهه سهر تهخت، نزیکه یی دوانزده میل پیته خته که یی به ره و
باشووری روژاوا گواسته وه، له و دیوی زنجیره شاخی نه زمپه وه، بو
گوندی مه لکه ندی، له دهشتی به پیت و به ره که تی شاره زوور، و
شاریکی تازهی دامه زرانده، به گشتی وا باس ده کری که خوئی، به

ناوی پاشای ئه‌و کاته‌ی به‌غداده‌وه، ناوی ناوه سوله‌یمانی؛
قسه‌یه‌کی وا له‌ناو کورددا هه‌یه و ماوه‌ته‌وه گوایه جیگا‌که هه‌ی
سوله‌یمانیه‌کی پێشتر بووه که سوله‌یمانی به‌به‌ دایمه‌زاندوووه؛
مه‌لکه‌ندی‌ش هه‌شتا ماوه و گه‌په‌کیکی شاره‌که‌یه.

له‌ ماوه‌ی دووه‌می ئه‌و هه‌را و ئاشووبه‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌ باس کرا
سه‌ره‌خو‌یی کورد زیاتر و زیاتر سازشی له‌سه‌ر کرا. له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا هه‌تا دوایی سیمای کارگه‌په‌یه‌که هه‌ر به‌ ده‌ست به‌به‌وه
مایه‌وه و حا‌که‌کان له‌شکری پیک‌خراوی خو‌یان و نیشه‌انه
روواله‌تی‌یه‌کانی پاشان‌شینه‌کی بچکۆله‌یان هه‌ر هه‌شته‌وه. له
کو‌تاییدا، سا‌لی ۱۸۴۷، ئه‌حمه‌د پاشا له‌ نزیکه‌ی کو‌یه‌ به‌رانبه‌ر
نه‌جیب پاشای به‌غداد شکا و خانه‌دانی ئه‌میرانی به‌به‌ گه‌یشه‌ته
کو‌تایی. عه‌بدو‌للا پاشای برای ئه‌حمه‌د، کرا به‌ فه‌رمانداری
سه‌لیمان، به‌لام وه‌ک کارمه‌ندیکی تورک، به‌ په‌له‌ی قایمه‌قام؛ سا‌لی
۱۸۵۱ یش له‌سه‌ر کار لا‌برا و تورکیکی له‌ جیگا‌که‌ی دانرا.

کلاودیوس جه‌یمس ریچ، نو‌ینه‌ری شکۆمه‌ندی کو‌مپانیای
رۆژه‌لاتی هه‌ندستان له‌ به‌غداد، که‌ سا‌لی ۱۸۲۰ سه‌ری له
سه‌لیمان داوه، له‌ کتیبی "چیره‌کی مانه‌وه‌یه‌ک له‌ کوردستان" دا
گه‌یرانه‌وه‌یه‌کی زیندووی دیوانی به‌به‌ی سه‌رده‌می حوکمرانی
مه‌حموود پاشای بو‌ به‌ جی هه‌شته‌ووین. (جیگای تیرامانه‌ که
ده‌بین له‌ تو‌ماری "تاریخ و راستی له‌باره‌ی می‌ژووی کوردستانه‌وه"
که‌ له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۸۵-۲۸۷ی به‌رگی یه‌که‌مدا ته‌رجه‌مه‌ کراوه، له‌ ژیر
سا‌لی ۱۱۹۹ی کو‌چیدا، که‌ ده‌کاته‌ ۱۷۸۴ی زاین، نووسراوه

"دامه‌زاندنی سوله‌یمانییه بۆ جاری دووهم". کاپتین ر. میگنانی سوپای بۆمبای، له به‌هاری ۱۸۳۰دا، چاوی به سوله‌یمان پاشای برای مه‌حموود که وتوو که له‌سه‌ر ته‌خت بووه؛ له گێرانه‌وه‌یه‌کی لاوازی که مبه‌خشنا ده‌لی حوکوممه‌ته‌که "له‌لایه‌ن پاشایه‌که‌وه ده‌برئ به‌رێوه، که له‌بنه‌چه‌دا کورده و نه‌ژێرده‌سته‌ی تورکه و نه‌هی ئێران" (سه‌فه‌ریکی زستانه، پاژی دوانزده). ج. به‌یلی فره‌یزه‌ر له به‌هاری ۱۸۳۴دا وه‌سفی "ده‌وله‌تی بچکۆله‌ی سوله‌یمانی ده‌کات وه‌ک" نیچیری کۆمه‌لێک به‌دبه‌ختی و نه‌کبه‌تی که هیچی لی نه‌هیشتووته‌وه و کردوو به‌تی به‌ه‌ژاری و ناکامییه‌کی ته‌واو،" له وه‌سفی سوله‌یمان پاشایشدا ده‌لی "که‌سیکی دۆستانه‌ بوو" به‌لام به‌ ده‌ست داوا ناکاته‌کانی ئێرانه‌وه‌ هه‌راسان بووه (سه‌فه‌ر بۆ کوردستان، میسۆپۆتامیا، هتد، نامه‌ی شه‌شه‌م). فیلیکس جۆنز به‌ هاو‌پیتی سی‌ر هینری راولینسون له‌ ئیلوولی ۱۸۳۴دا چووته‌ سوله‌یمانی و له "سه‌فه‌ر به‌ناو چه‌ند به‌شیکی ئێران و کوردستاندا" به‌ باشه‌ باسی حوکمرانی ئه‌و کاته، ئه‌حمه‌د پاشا ده‌کات و ئه‌وه له‌باره‌یه‌وه ده‌گێرته‌وه که له‌ ماوه‌ی سالیکیدا که هاتبووه سه‌ر ته‌خت "هێزیکی شایانی ریزی پیکه‌وه‌ ناوه، به‌پیی تاکتیکی ئه‌ورۆپایی ریکی خستوووه، له‌م کاته‌دا ده‌گاته‌ نزیکه‌ی هه‌شتسه‌د پیاو."

کوردی شاره‌زوور له‌و رووه‌وه له‌ ده‌راوسی فارسه‌کانیان ده‌چن که وا دیاره به‌هره‌ی "وتن"ی شیعریکی تا راده‌یه‌ک باش له‌ناو خوینده‌واره‌کاندا بلاوه و هه‌یه، به‌لام له‌ناو نه‌خوینده‌واره‌کانیشدا ده‌گمهن نییه. له‌ سه‌رده‌می حوکمرانیی به‌به‌دا ده‌سته‌یه‌کی چاکی

شاعیران له دیوانی سوله‌یمانی و له ناوچه‌کانی سهر به سوله‌یمانیدا گه‌شه‌ی کرد. شیعره چاک و خویشتر اوهرکان یا به شیوه‌ی ده‌فته‌ری ده‌ست‌نووس، که پی‌ده‌گوتری به‌یاز، یا به زاره‌کی گه‌یشتووته ئیمه. دیوانی، واته سهرجه‌می کاره‌کانی، دوو له‌م شاعیرانه، موللا خزر "نالی" (۱۷۹۷-۱۸۵۵)، که پیشتر له باسی ئه‌و میژوو‌نیگارهدا که کاتی ئه‌حمهد پاشای دیاری کردوو، ناو برا، هه‌روه‌هایش موسته‌فا به‌گ "کوردی" (۱۸۰۹-۱۸۴۹)، له‌م ماوه‌یه‌دا له چاپخانه‌ی داروسسه‌لام له به‌غداد بلّو کرانه‌وه. دیوانی دوو شاعیری دیکه‌یش له عیراق بلّو کرانه‌ته‌وه: هبی شیخ موحه‌مهد "مه‌حوی" (۱۸۳۵-۱۹۰۹) ی خه‌لکی سوله‌یمانی، له چاپخانه‌ی هوکوومه‌ت، سوله‌یمانی، سالی ۱۹۲۲؛ هه‌روه‌هایش دیوانی حاجی قادری کوئی (۱۸۱۷-۱۸۹۴)، که به‌شی زۆرتزینی ژبانی خوئی له کۆنستان‌تینۆیل برده سهر و ههر له‌ویش مرد، له چاپخانه‌ی داروسسه‌لام، له سالی ۱۹۲۵ دا.

قوتابخانه‌ی تازه‌ی خاوینخوازانی کورد خو‌شه‌ویستییه‌کی که‌میان لا ماوه بو پارناسییانی پیش شه‌ر به شیوه‌ی نه‌گۆری شیعر و زمانی تیکه‌ل له وشه‌ی عه‌ره‌بی، فارسی و تورکیانه‌وه شانبه‌شانی وشه‌ی کوردی. به‌لام، به‌لای که‌مه‌وه، دوو له‌و شاعیرانه‌ وایاره هیشتا ههر خو‌شه‌ویستن: حاجی قادری کوئی که له سه‌ره‌وه باس کرا، له‌بهر هیچی دیکه‌ی تایبته نه‌بیت له شیعره‌کانیدا، له‌بهر ئه‌و نیشتمانپه‌روه‌رییه به‌هیزه‌ی که ئاوازیکی ده‌گمهن دهدا به گوئی کوردیدا له هه‌ژارترین جیگه‌دا له‌ناو گرده‌کاندا؛ هه‌روه‌هایش شیخ ره‌زای تاله‌بانی، که بابته‌ی ئه‌م نووسینه‌یه.

٢

شیخ رهزا به زمانانی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی، هه‌روه‌هایش به کوردی دهینووسی. سه‌رجه‌می کاره‌کانی چاپ نه‌کراوه، به‌لام چه‌ند نمونه‌یه‌کی شیعه‌کانی له گوڤاری "دیاری کوردستان" دا هه‌ن، که له به‌غداد، له مارتی ١٩٢٥ هه‌ تا مایسی ١٩٢٦ بلاو کرایه‌وه، هه‌روه‌هایش له "ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیانی کورد" دا، ئه‌نتۆلۆگیه‌کی شاعیرانی کورد، ئه‌مین فه‌یزی ئاماده‌ی کردووه و له کۆنستانتینۆپل، سالی ١٩٢١، بلاو کراوه‌ته‌وه؛ له‌مه‌ی دواییدا پانزده شیعی شیخ رهزا به کوردی، چه‌ند نامه‌یه‌کی کیشدار به فارسی و هه‌ندی پارچه بلاو کراونه‌ته‌وه. شیعه کوردیه‌کانی که له به‌رده‌ستدان وا دیاره ده‌کرین به پینچ به‌شی سه‌ره‌کیه‌وه: (١) ژینامه و بیره‌وه‌ری؛ (٢) دل‌داری؛ (٣) هه‌جوو و دوژمنایه‌تی عه‌شیره‌تی؛ (٤) نامه‌ی سوآل‌کردن، زۆرچار له‌گه‌ل مه‌دح و په‌سندان یا هه‌ره‌شه‌دا؛ (٥) هه‌جووی خه‌لکی پیسکه. ناوبانگی گه‌وره‌ی ئه‌و، ئه‌و شته‌یه که ره‌خنه‌گرانی فارس پیی ده‌لین "زور کلام"، واته هیزی وشه و ده‌برین. به داخه‌وه ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه ره‌نگه به ته‌واوی ون ببیت له‌و وه‌رگێرانه نزیک و وشه به وشه‌یه‌دا

که پیرۆییی دهکەم، بۆ ئەوەی دڵکێشییەکی زیاتر بۆ تیکستی کوردی لای خۆینەرانی زۆروزەبەندی گۆڤارەکه دروست بکەم، ئەوانەى فارسی یا پەشتۆ دەزانن.

له کوردستان له‌قه‌بى "شیخ" وه‌ک ئەوه نییه که به‌عه‌ره‌بى به‌ کارى ده‌به‌ن، واته‌ ئەندامى بنه‌ماله‌یه‌کى حوکمدارى خێله‌کى، به‌لکه‌ مه‌عنای مامۆستای دینییه، به‌ زۆرى له‌ یه‌کێک له‌ ته‌ریقه‌ته‌کانى ده‌رویشیدا، یا نه‌وه‌ی ئەمانه. شیخ، وه‌ک مامۆستایه‌ک، مورشیده، واته‌ ریشاندهرى رۆحى؛ شاگرده‌که‌ى موریده؛ فیربوونه‌که‌ ته‌ریقه‌ته، واته‌ "رێگه، رێچکه". مورید، شاگرد، دواى ئەوه‌ی په‌شیمانیه‌ى خۆى ئاشکرا ده‌کات (ته‌ویه)، ته‌ریقه‌ت له‌ مورشید "وه‌رده‌گریت" و مورشید ته‌ریقه‌ت ده‌دات؛ کاتیک به‌ ته‌واوى شاره‌زایى له‌ زانیارى و کردارى ته‌ریقه‌تدا په‌یدا ده‌کات، له‌وه‌یه‌ ئیجازه‌نامه‌ی پێ بدریت و به‌و جۆره‌ ببیته‌ خه‌لیفه، واته‌ جینشین یا جیگره‌وه‌ی مورشیده‌که‌ى؛ ئیتر ئەویش ده‌توانیت ته‌ریقه‌ت بلۆ بکاته‌وه‌ و به‌و شیوه‌یه‌یش ده‌بیته‌ ریشاندهرى رۆحیه‌ى نه‌وه‌یه‌کى نوێى شاگرد و موریدان؛ ئەگه‌ر خه‌لیفه‌ی تازه‌ مامۆستایه‌تییه‌ش بکات، به‌ گشتى له‌قه‌بى شیخ وه‌رده‌گریت. هه‌موو ئیجازه‌نامه‌یه‌کى وه‌ها ده‌بێ زنجیره‌ی ته‌واوى خه‌لیفه‌کانى تیدا بێت تا ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر ئەبووبه‌کر یا عه‌لى بىن ئەبى تالیب، ئامۆزا و زاواى موحه‌ممه‌دى په‌یامبه‌ر، ده‌سته‌لاتى هه‌ره‌ به‌رزى هه‌موو ته‌ریقه‌ته‌کان. شیخیک که شیخایه‌تیه‌ی له‌ باوک و باپیرانه‌وه‌ بۆ ما‌بیته‌وه‌، هه‌ر له‌به‌ر ئەو هۆیه‌ ناتوانی ببیته‌ مورشید و به‌و

شیوهیهی باس کرا شاگرد وهریگریت. سهیید، نهوهکانی پهیامبه،
وهک چاوهروان دهکریت، زۆرجار تهریقهتیک وهردهگرن و زۆری پی
ناچیت دهبنه شیخ؛ ئەو شیخانەیی که هاوکات سهیید نین له
کوریدا بهوه جیا دهکرینهوه که پیمان دهگوتریت شیخی بهرمال.
تهریقهته دهرویشییهکانی کوردستان که زۆرتین خه‌لکیان ههیه
قادی و نه‌قشبه‌ندین. چهند سالتیک له‌مه‌وبه‌ر له که‌رکووک هه‌ندی
ئه‌ندامی تهریقهتی ریفاعی هه‌بوون، به‌لام چونکه خه‌لیفه‌یه‌کی
دهسته‌لاتداریان نه‌بوو چراکه بگریته دهسته‌وه، ئەم تاومه‌ خه‌ریکه
له خوارووی کوردستان له ناو بجیت، ئەگه‌ر نه‌لیم هه‌ر پیشتر له
ناو چووه. ده‌لین ریفاعییه‌کان هونه‌ری سه‌یر پیشان ده‌دن و به
تایه‌ت به‌وه ناسراون که مارگه‌زراو و هار چاک ده‌که‌نه‌وه.
شیخانی تاله‌بانی قادرین. په‌زا خۆی دامه‌زرانی ئەم بنه‌ماله
شیخه‌ی تۆمار کردوه:

خودا، وهختی که هه‌ز کا به‌نده‌ییکی خۆی بکا خۆشنوود
له ریگه‌ی دووره‌وه بۆی دی به پیی خۆی شاهیدی مه‌قسوود
له هیندستانه‌وه شه‌ش مانگه‌ ری تا خاکی کوردستان
خودا شیخ ئەحمه‌دی هیندی په‌وان کرد بۆ مه‌لا مه‌حموود،
مه‌لا مه‌حموودی زه‌نگه‌نه...

شاعیر له سه‌ری ده‌روا و وه‌سفی ئەوه ده‌کات چۆن هه‌وش و
دیواری گۆره‌که‌ی مه‌لا مه‌حموود به‌رده‌وام به‌ زیکی ده‌رویشانه‌ی
یا هوو (ئه‌ی ئەو) و یا مه‌عبوود (ئه‌ی په‌ستراو) ده‌نگ ده‌داته‌وه و

چۆن ئەو خەرقە (پالتۆ)ی شىخايەتییەى لە شىخ ئەحمەد
وەرگىراوه، لە باوكەوه بۆ كور ماوتەوه تا گەشتووتە شىخ عەلى
براى؛ بەوھىش شىعرەكە دەبرىتتەوه داواى لىبووردن لەو بەكات
كە ئەو خۆى شایانى ئەوه نىيە سەر بەو خانەدانە بىت:

رەزاش لەو نەسلەيە؛ بىبەخشە، يا رەب؛ چونكۆ قەت نابى
گۆلى بىخار و بەحرى بىبوخار و ناگرى بىدوود

لە كوردستان مامۆستايانى دىنى، حەز دەكەن، يا حەزىان
دەكرد، سامان كۆ بكەنەوه و دەستەلاتى دىنايى وە دەست بەئىن.
داواى دوو يا سى ئەوه ئەندامانى بنەمالەى تالەبانى (ناوھەكەيان لە
ناوى دىي تالەبانەوه ھاتووه، ئەو جىيەى مەلا مەحمودى لى مرد و
كۆرەكەى و خەلىفەكانى لە سەرەتاوھ وەك مامۆستا دەستيان پى
كرد) خۆيان دامەزراند و بوون بە خاوەنى چەند گوندىك لە
ناوچەى قەرەحەسەن، گل و تاوق، رۆژھەلات و باشوورى
رۆژھەلاتى كەركوك، ئەمبەر و ئەوبەرى رۆوبارى سىروان
(دىالا)، لەنىوان كفرى و خانەقیندا و، لە سەرەوه لە كۆيھ؛ بەو
شىوھەيەش سىفەتى سەرۆكخىل و سەرۆكەشیرەتيان وەرگرت.
كاتىك ھىزەكانى برىتانىا سالى ۱۹۱۸ كەركوكيان داگىر كرد،
شىخ حەمىديان دۆزىيەوه، كۆرەزازاى موللا مەحمود و نامۆزاي
ھەقى شىخ رەزا، كە وریاترىن و كاریگەرترىن كەسایەتیی
ھەرىمەكە بوو.

بەپى قسەى خزمەكانى، شىخ رەزا سالى ۱۳۲۸ى كۆچى

(۱۹۱۰ی زایین) له تهمه‌نی ۶۹ سالییدا مردوووه. بهم جووره سالی له‌دايکبوونی ده‌بیته ۱۸۴۱ یا ۱۸۴۳، به گویره‌ی ئه‌وه‌ی تهمه‌نی به سالی هه‌تاوی یا مانگی بژمیردریت. له‌به‌ر ئه‌وه له‌وانه‌یه هه‌ندیک بیروه‌ریی مندا‌لانه‌ی له‌باره‌ی شکۆمه‌ندییه‌کانی دیوانی به‌به‌وه له بیر ماییت، وهک له‌م شیعره‌دا وای نیشان ده‌دات:

له بی‌رم دئ سلیمانی که دارولولکی بابان بوو؛
نه مه‌حکوومی عه‌جه‌م، نه سوخره‌کیشی ئالی عوسمان بوو.
له به‌ر قاپیی سه‌را سه‌فیان ده‌به‌ست شیخ و مه‌لا و زاهید؛
موتافی که‌عه‌ به‌ بۆ ئه‌ربابی حاجه‌ت گردی سه‌یوان بوو.
له‌به‌ر تابووری عه‌سکه‌ر رئی نه‌بوو بۆ مه‌جلیسی پاشا؛
سه‌دای مؤزیکه‌ وو نه‌ق‌قاره‌ تا ئه‌یوانی که‌یوان بوو.
دریغ بۆ ئه‌و زه‌مانه‌، ئه‌و ده‌مه‌، ئه‌و عه‌سره‌، ئه‌و رۆژه‌،
که‌ مه‌یدانی جریده‌بازی له‌ ده‌شتی کانیئاسکان بوو.
به‌ زه‌ری حه‌مله‌یی به‌غدایی ته‌سخیر کرد و تیی هه‌لدا
سلیمانی زه‌مان، راستت ده‌وئ، باوکی سلیمان بوو.
عه‌ره‌ب! ئینکاری فه‌زلی ئیوه‌ ناکه‌م؛ ئه‌فه‌زه‌لن ئه‌مما
سه‌لاحه‌ددین، که‌ دنیا‌ی گرت، له‌ نه‌سلی کوردی بابان بوو.
قویووری پر له‌ نووری ئالی بابان پر له‌ په‌حمه‌ت بی؛
که‌ بارانی که‌فی ئیحسانیان وهک هه‌وری نیسان بوو.
که‌ عه‌بدو‌للاه‌ پاشا له‌شکری والیی سنه‌ی شر کرد،
په‌زا ئه‌و وه‌خته‌ عومری پینج و شه‌ش، تفلئ ده‌بستان بوو.

گردی سه‌یوان گردیکی بچکۆله‌یه له دهره‌وه‌ی سوله‌یمانی، کاتی
خۆی، وه‌ک ناوه‌که‌ی پیشانی ده‌دات، ئەو جی‌یه بوو که خێوه‌ته
گه‌وره‌که‌ی میوانداریی لێ هه‌ل‌درا‌بوو، ئیستا گۆرستانه.
کانیئاسکان، ئیستا بووه‌ته ناوی گه‌ره‌کتیکی شاره‌که. ئەوهرحمان
پاشا، باوکی پاشایان سوله‌یمان و مه‌حمود، ئەندامی سه‌ره‌کیی
هاوپه‌یمانییه‌ک بوو، که سالی ۱۸۱۰، به‌غدادی گرت، کوچک
سوله‌یمان پاشای له‌سه‌ر ته‌خت لا برد و عه‌بدوڵلا ئاغای له
جیگه‌که‌ی قوت کرده‌وه، به‌م ئاغایه ده‌گوترا توتونجی. ئەم رووداوه
له‌لایه‌ن ج. م. کینه‌یره‌وه باس کراوه له کتیبی "بیره‌وه‌رییه‌کی
جیۆگرافی ئیمپراتۆریای ئێران، ۱۸۱۳" دا. سه‌یید حوسه‌ین
موکریان میژووی سه‌ره‌که‌وتنی عه‌بدوڵلا پاشا به سالی ۱۸۳۹ی
زایین داده‌نیت، که ده‌کاته دوو سال پیش له‌دایکبوونی شاعیر؛ ئەو
ئازادییه‌ی له دیاریکردنی راستییه میژووییه‌کاندا به کار هێنراوه،
بۆ لێبووردن ده‌شیت له‌به‌ر که‌فوکۆلی نیشتمانیه‌روه‌ریانه‌ی.

شیخ ره‌زا، که گه‌نج بوو، به‌ گوێره‌ی سه‌رده‌می خۆی سه‌فه‌ریکی
زۆری کردووه. نزیکه‌ی هه‌شت سالی له کۆنستانتینۆپۆل بردووه‌ته
سه‌ر، له سایه‌ی سه‌روه‌ری کامیل پاشای گه‌وره‌زه‌زیردا؛ ماوه‌ی
دوو سال مامۆستای فارسی کوره‌کانی خدیوی میسر بوو؛ چوو
بۆ مه‌که‌که‌یش بۆ به‌جی‌هێنانی ئەرکی حه‌ج. له دوا‌ییدا له شاری
که‌رکووک، له‌ناو خزمه‌کانیدا، نیشته‌جی بوو.

ئەم چیرۆکه‌ی خواره‌وه، که دژی خۆشیه‌تی، له‌باره‌ی
رووداویکه‌وه له‌گه‌ڵ برازا‌که‌یدا، وه‌ک ئەو دوو شیعه‌ری پیشووتر،

دهکه ویتته بهر بهشی یه کهم:

برازا عهزیزه کهم

پرووم کرده بهزمی خاسی برازا عهزیزه کهم
ئه مشه و، به سه د تهوازوع و ئیخلاس و سه رکزی،
نوارپیم له درزی قاپیییه وه، خوئی و تابیعان
دانیشتبوون دوورپیزه له دهوری خلهی کهزی،
دهتوت ته می کرابوو به مه خسووسی قاپیه وان؛
خوئی کرد به نیره تورک و وتی: "؛ کیم بیلیر سزی؟"
پیم وت: "منم، فلانه که سم، مامه شیخ رهزام؛
بیلمه زمیسین، خومه ییس ئه فهندی، مه گهر بیزی؟
ئه م سه ددی بابه بو منه؟ ئیزهار که تا برۆم،
یان مه رحمهت که، حیزه، له سه رما گونم تهزی،
وهختی که له م موعامه له زانیم غه رهن چیییه،
دهر حال گه پامه دواوه، ئه ماما به عاجزی.

ئه م خزره هه کایه تخوینیکی ناودار بوو، چیرۆکی خووشی
دهگی پرایه وه. له و ولاتانه دا که ناسناو (پاشناو، ناوی خانه واده)
نییه، ئاساییه پیاویک به ناوی خوئی بناسریته وه و به دوویدا ناوی
باوکی بهینریت. له کوردستان، ناسایی نییه، وهک له م باره دا، که
پیاویک به ناوی دایکیه وه بناسریت. زانای کورد سه رنجی ئه وهی
داوه که دوو جار ئازادیی بچووکم داوه به خووم له ته رجه مه کردنی

دیڤی پښ دوايښ بهیتدا . ئەو جوړه‌ی که ئیمه شیخ ره‌زا دهناسین،
وای بو دهچین ئەو که‌متر به هه‌لسوکه‌وتی بیڤیزانه‌ی براناکه‌ی
تووړه بووه، وهک له‌وه‌ی چیرۆکه‌کانی خزری له‌ دست دهرچوون.
له‌و تاکه‌ شیعی دلدارییه‌دا که له‌ ئەنجومه‌ندا بلاو کراوته‌وه،
هیچ شتیکی ره‌سه‌ن و خو‌ش نییه‌ که تایبه‌تی بیت.

بنه‌ماله‌ی تاله‌بانی ته‌قربه‌ن هه‌میشه‌ دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل
دراوسی خه‌له‌کیه‌کانیدا هه‌بووه. ره‌نگه‌ یه‌کێک له‌ به‌ره‌مه‌ هه‌ره
ناوداره‌کانی شیخ ره‌زا دانه‌یه‌ک بیت سه‌ر به‌ به‌شی سییه‌مه،
شیعیکه‌ له‌ ۱۰۲ دیڤ پیک هاتوو، وای پښان ده‌دات که باسی
باوهر و بو‌نه‌ دینییه‌کانی کو‌مه‌لگه‌ی ئەه‌لی حق ده‌کات، که له‌ناو
خه‌لکدا به‌ عه‌لیئیه‌ ناسراون (یه‌کێ له‌ هاوسیکان سه‌ر به‌م
کو‌مه‌لگه‌یه‌ بوو)، به‌وه‌ ته‌واو ده‌بی که وه‌سفیکی به‌زم و عه‌یش و
نو‌شی ئەو کو‌مه‌لگه‌یه‌ له‌ تاریکیدا ده‌کات. ئەوان و زۆربه‌ی گرو
نه‌ینییه‌کانی ئاسیای ناوه‌راست و روژاوا، پیم وایه، به‌هه‌له
تاوانبار ده‌کرین. من هه‌رگیز له‌ هیچ ئەده‌بی‌کدا پارچه‌شیعیکی
وه‌سفکردنی وه‌هام نه‌بینیوه‌ که هاوکات هه‌نده (ده‌بی پیتی لی
بنریت) به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رنج‌راکیش به‌هه‌یز بیت و هه‌نده‌یش
ئاو‌رووبه‌رانه‌ بیت. زۆر چاکه، که له‌ هیچ کام له‌و کو‌مه‌له‌
به‌ره‌مانه‌دا که باس کران، نه‌بینراوه، به‌لام ده‌گوتریت سالی
۱۹۱۹ له‌ کو‌نستانتینوپل، له‌ وه‌رنامه‌ی کوردستاندا بلاو
کراوته‌وه. ده‌بی له‌ دله‌وه‌ هیوادار بین ئەم شیعه‌ره‌ حه‌یابه‌ره، ئەو
روژه‌ی کاتی ئەوه‌ دیت، ئەگه‌ر وا رووی دا، دیوانی شیخ ره‌زا بلاو

بکریتهوه، جاريکی دیکه به چاپکراوی نهکه ویتته بهرچاو. ئەو
نوسخه دەستنووسەى لای منە، بە هەر حال، بە وریایی قایم
دەکریت و هەڵدەگیردیت.

لە ئەنجومەندا شیعریکی کورتی هەر لەم بابەتە هەیه باسی
سەرکەوتنی تالەبانی دەکات بەسەر هاوێهیمانیهکی سێ
عەشیرەتا. بەلام ئەمەیش، بە هۆی ئەوهوه که لە دیمەنی
پیلانگێرییهکه دا هێمای بریندارکارانهی بۆ دینی ئەهلی حەق
تێدایه، هەر وهها لهبەر وهسفکردنی ناشیرینی نیشانهکانی ترس
که له هاوێهیماناندا دەرکەوتن کاتی گەنجانی تالەبانی هێرشیان
کرده سەریان، من ناتوانم بیگوێزمهوه ئێره.

لە خوارهوه سێ نمونەى کورتی نامەى داواکردنی کۆمەک
(نامەى سواڵکردن)، که سەر به بەشى چوارهمن، دەخوینینهوه.
یهکه میان پارچهیهکی هەر شهکاریهه؛ سێیهم، ئەگەر هەر شههیش
نەبیت، وای دادهنیت که ملدان شتیکه بێ ئەملا و ئەولا؛ پهسندان
(مەدحکردن) هەر به سروشتی خوێ داکیش نییه و هیچ
نمونهکیش نییه به تايبهت شایانی بلاوکردنهوه بیت.

بەرخه‌نێر

قهومه‌کان، به‌و زاته‌ وا حوکمی له‌سه‌ر به‌حر و به‌ره
بەرخه‌نێرئ گەر نه‌نێرئ هەر که‌سی‌ خاوه‌نمه‌ره،
دیم به‌ گژیا، ده‌یدرم، گەر فیلمه‌سه‌ل شی‌ری نه‌ره.
با نه‌قه‌ومیت و نه‌زانن ئەم هه‌موو شو‌ر و شه‌ره
گشت له‌سه‌ر بزنی‌ شه‌ل و کاو‌رئ گه‌ر و به‌رخئ له‌ره.

کهله شيری

کهله شيری به رها لازمه، کرماشانی
زیرهک و چاپوک و دهمگه رم و دپ و شه رانی؛
کهله شيری که قه پی گرت له بناگویتی کهله شير،
پر به دم بیچیری و هک سهگی هه ورامانی
کهله شيری که نه گهر شیری نه پی بته مه ساف
پایرفینی به شهقی میسلی کهری تالانی؛
به دریژی و هکو مه ولان به گه که می میری به یات
به جه سامهت و هکو کوخا زله که می بیبانی.
نه ی نه قیبزاده، بنیره کهله شیریکی و هها
بو رهزاکه می سه گه که می قاپییه که می گه یلانی

هه ورامان نهو به شه می زاگروسه که ده که ویتنه رۆژه لاتی دۆلی
شاره زوور؛ له مه و دایه کدا لووتکه می شاخه که بوو ته سنووری نیوان
عیراق و ئیران. مه به ست له ئیشاره تکر دن بو که ری تالانی نه و هیه
که له هه موو کاتی کدا زه حمه ته زۆری لی بکه ییت پروات؛ هه موو
منالیکی کوردی خویندنگه نه مه ده زانیت، هه ولیکی گه وره می
مرۆفانه می ده ویت، بتوانیت که ریکی تالانکرا و بده می له بهر، پیش
نه و ه می نه وانه می که و تونه ته دوا می تالانکاران (خاوه نه کان)
بیانگه نی. به یات خیل لیکن ده لین له بنه چه دا له خوړاسانه وه
هاتوون، نیستا به شیکیان به تورکی قسه ده که ن و به شیکیان به

عەرەبى، لە نزيكى تووز خورماتوو، باشوورى رۆژھەلاتى كەركووك دەژين. بيبانى گونديكە لەنيوان كەركووك و ئالتوون كوپپرو. لەو بەيازەدا كە لە پاشنووسى ئەم وتارەدا باس كراوە چوار ديري زياده هەيه لەنيوان ديري هەشت و ديري نۆدا، كە ئەمىن فەيزى، ديارە جيى سەرسوورمان نييه، لە ئانتولۆگييه كەى خووى دەريهاويشتوو. نەقيزاده، كە نامەكەى بۆ نيردراوه، سەييد نووربي نەقيبە، كە ئيستاييش لە سەليماني دەژى. ئارامگا و مزگەوتى شىخ عەبدولقادري گەيلانى لە بەغدا بارەگاي تەريقه تى دەرويشانەى قادرييه.

تووتن

تۆ كە منەزەرى دەرهەقى من ئىستەكە ئاغا؛
 من ماوه هەواى سوحبەتى تۆم هەر لە دەماغا؛
 بۆ تووتنەكەى بيشەمه وو شاور و شيتنه
 شيت بووم و نەهات؛ وهخته دلم دەرچى لە داغا؛
 جارەن چ بە جاغ و چ بە بار بۆت ئەهەناردم
 نايئيرى ئەمىستە نە بە بار و نە لە جاغا.
 ريبى نەوتەكە، باجگيرى ئەگەر زۆرە دەفەرموى،
 ريبى خاسە بە شەو خالييه، با بى بە بلاغا.

دەلێن ئەم نامەيه بۆ حاجى ئەسەد ئاگاي حووهيزى كۆيسەنجاك نووسراوه. شاور دۆلێكە لە باكوروى رۆژھەلاتى كۆيهوه و تووتنى شاور بەرزترين پلەى تووتنى كوردیيه. شيتەنە

دییەکه؛ بێشەمە ناوی تووتنیکی بۆنیکی تایبەتی خوۆشی هەیه. رینگای چالەنەوتەکه له رۆژاواوه دەهاته ناو کەرکووک، لهو جیگایهوه که ئیستا که کینگە کۆمپانیی نەوتی عیراقه. خاسه ئەو چه مە پان و بەردینەیه که له باکووری رۆژەلاتەوه دیت و بەناو کەرکووکدا دەروات، زۆرجار وشکه. بلاغ کانیه که له داوینی ئەو گردهدا که کلێسا کۆنینه کهی شههیدانی کەرکووکى بهسەر هوه بوو. کلێسا که سالی ۱۹۱۸ به تهواوی رووخا کاتیک سهرانگوتلیکی جبه خانەیه کی تورکی تهقییه وه. گەرەکی ژوو رووی شارەکهیش به ناوی ئەو کانیه وه ناو نراوه. دیری پینج و شەش له ئەنتۆلۆگیه که دا نین؛ له بەر ئەوهی له به یازە که دا هه بوون، لیرەیش زیاد کراون. هەر به یارمهتیی ئەو به یازە یه که دوو وشه یه که راست کراونه تهوه له جیگە دیکه دا.

له کۆتاییدا، بۆ پێشاندانی به شی پینجه م، له خوار هوه نمونه یه کی ریزنه گرانه دهگوێزمه وه، له باره ی ئەسپیکه وه به دیاری بۆی هاتوه:

ئێستری دیاری

میر به سه د مننه ت هه ناردی ئیستریکی رووت و قووت چوار په لی سست و سه قه ت، ئەندامی هەر وه ک عه نکه بووت. خاوه نی ئالیکى، نالیم، پێ نه داوه مو تله قا داویه تی، ئەمما، وه کو بیستوومه قووتی لایه مووت. پشتی ریش و شانی زامدار و جه دهو بوو، ناعیلاج چه ند قرووشیکم هه بوو بۆم دا به نهوت و عه نزه رووت.

سهی فهتاهی مهیتهرم پوژئی به حیججهت لیئی نهوی،
 کلکی دهرهینا له بن، ئەنجا به ئاستهم گوئی بزووت.
 گهرچی ناتوانی ببزوی، هیند له پ و کهمقوووته،
 دهنکه جوئیکی نیشان دهی، تا قیامهت دئ له دووت.
 پووش له لای ههلوایه، ههتا گهر په لۆشهی چنگ کهوی،
 بای دهدا، لوولی دهدا، قووتی دهدا مانهندی حووت.
 گهر قهلهو بی ئەم ئەجینهی نییره، چار ناگری مهگهر
 شیخی رهففاعی عیلاجی کا به ئەسمای جهلجهلووت،
 مهسلههت وایه ههتا نهیخواردووم، بینیرمهوه؛
 زور دهرسم دهفعهیی قووتم بدا، بمکا به قووت.

ئوهوی ئەم نامهیهی بو نووسراوه میرانی خزر بهگی عهشیرهتی
 خوشناوه، باپیرهی میرانی قادر بهگ، که ئیستا وهک نوینهری
 ههولیر ئەندامی پارلهمانه. مهبهستی دیری یهکههه ئهوهیه که
 هیسترهکه نه لغاو و نه زین و نه جلیکی لهگهه نهبوو. دهلین
 عهنزهرووت گیایهکه گولئیکی زهردی ژاراویی ههیه، له شیوهدا له
 گولی تووتن دهچیت؛ به گشتی بو ئەم مهبهسته به کار دهبریت که
 لیرهدا باس کراوه. تهریقهتی دهرویشانهی ریفاعی له سهروهه باس
 کرا. جهلجهلووت وا پی دهچیت یهکیک بیت له ههبووه
 ناسروشتیهکان که له بهر هیز و توانستیان بانگ دهکرین (پهنایان
 بو دهری).

۳

گیبۆن (له کتیبی لاوازیوون و پمان، پاژی ۳۴) له ناو حه کایه ته بیتامه کانی سه ره تای میژووی مه سیحایه تیدا، حه کایه تی له بیرنه کراوی حه وت خه وتوو هکه ی ئیفیسوس جیا ده کاته وه، ئه و حه وت گه نجه مه سیحییه ی له لایهن ئیمپراتۆر دیکووسه وه، له ئه شکه وتیکدا به ند ده کرین و ئه وانیش ماوه ی سه د و هه شتا و حه وت سه ل ده خه ون تا سه رده می حوکه رانی تیۆدۆسیووس. ئه مه له سووره تی هه ژده یه مینی قورئاندا، سووره تی ئه شکه وت، به چاککارییه وه دووباره کراوه ته وه. له ویدا ماوه ی خه وتنه که کراوه به سیسه د و نو سه ل و وینه یه کی جوانی لی زیاد کراوه: "سه گه که یه شیان له به رده رگا پال که وتوو و چوار په لی لی راکیشاوه." له باره ی ژماره ی "هاورپییانی ئه شکه وت" هه، که ناوی خه وتوو هکانه له ویدا، قورئان ده لی:

هه ندی ده لئین: "خویان سی بوون؛ سه گه که یه شیان چواره مین؛"
هیی دیکه ده لئین: "پینج بوون، سه گه که یان شه شه م؛"
هیی دیکه یه شی ده لئین: "حه وت، سه گه که یه شیان هه شته م."

مه‌لایانی موسلمان ئه‌مه‌یان وا ته‌فسیر کردوو‌ه که ژماره‌ی
هاورپیان سه‌گه‌که‌پیش ده‌گریته‌وه و له‌یه‌ر ئه‌وه، ئه‌ویش به‌ر ئه‌و
دنیاییه ده‌که‌ویت که ده‌چنه به‌هه‌شت.
شیخ ره‌زای تاله‌بانی له به‌غداد مرد و له باره‌گای مزگه‌وتی شیخ
عه‌بدولقادی گه‌یلانیدا نیژراوه. به‌رده‌نووسی کیلی گۆره‌که‌ی به
فارسییه و خۆی پیش مردنی هۆنیه‌ویه‌وه و ئیشاره‌ت بو ئه‌م
داستانه ده‌کات:

یا رسول الله! چه باشد، چون سگ اصحاب کهف
داخل جنت شوم در زمرهء احباب تو؟
او رود در جنت و من در جهنم کی رواست؟
او سگ اصحاب کهف و من سگ اصحاب تو.

پاشنوس

دوای ته‌واوکردنی ئەم وتارە دەستم گەیشته بەیازی شیعرەکانی شیخ رەزا که لای شیخ حەبیبی تالەبانی هاوریم بوو (شیخ حەبیب، وهک خۆی دانیای کردم، برای بچووکتی "برازا عەزیزەکم"ە، نهک خۆی). شیخ حەبیب وهک نوینەری که رکووک ئەندامی پارلەمانە و ئیستا (۱۹۳۴) سەرۆکی شارەوانیی ئەو شارەیه. زەحمەتە یەکیک لە بنەمالە گرنەگەکانی باکووری عێراق، کورد بن یا هیی تر، لە زمانی تیژی رەزا رزگاری بوویت. من لێرەدا تەنیا کارم لەگەڵ شیعرە کوردییە "هێمن"ەکانیدا کردوو، ئەوانە لە ئانتۆلۆگییەکه و لە دیاری کوردستاندا هەبوون. خۆیندەنەوهی وردی بەیازەکه ئەوه پیشان دەدات که شیخ رەزا هەموو ئەو شتانه بووه که باسم کردن و بگره زیاتریش. مرۆف سەری سەر دەمێنیت لە وزە نووسین، لە شارەزایی و ستایانەیی هونەری شیعر و لە بییری هێرشبەرانه که هەر هەموو لەم پیاوه نائاساییەدا کۆ بوونەتەوه.

سوپاس بۆ برازای خۆشه‌ویستم نەبەز شاکەلی که لە
ئامادەکردنی ئەم کتێبە و کتێبەکانی دیکەیشمدا
یارمەتییهکی زۆری دام.

فەرهاد